

Janina Olszowy:
*Rozgrzewające zupy
tradycyjne*

Ks. Lucjan Szumierz:
Brat naszego Boga

Dr n. med. Jarosław Ragan:
Badanie ogólne moczu

Nr 1 / 244
Styczeń 2017 r.
Cena 2,50 zł

ZIEMIA KOLBUSZOWSKA

Miesięcznik powiatowy • Kolbuszowa • Cmolas • Dzikowiec • Majdan Królewski • Niwiska • Raniżów

Wydawca:
Regionalne
Towarzystwo
Kultury
im. J.M. Gosłara

rok zał. 1957

Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba:
*"Podsumowanie roku 2016 i plany na
przyszłość"*

Strona 3

Zmiana nazw ulic
Strona 3

Mamy wolontariusza 2016 roku!
Strona 13

Przeгляд Widowisk Kolędniczych

Strona 11

Biblioteka
poleca:
Zbigniew Lenart

*"Życie codzienne mieszkańców
powiatu kolbuszowskiego w okresie au-
tonomii i dwudziestolecia (1867-1939)"*
Do nabycia w księgarni PEGAZ.

Zbigniew Lenart

Życie codzienne mieszkańców powiatu kolbuszowskiego w okresie autonomii i dwudziestolecia (1867-1939)

Wybierz ogólnie

KOLBUSZOWSKA WIGILIA NA RYNKU

Śpiewanie kołęd, łamanie się opłatkiem, życzenia i poczęstunek tradycyjnymi potrawami - tak w Kolbuszowej wyglądała miejska wigilia. Tegoroczne spotkanie odbyło się 18 grudnia na rynku. Uroczystość zorganizowana została po raz piąty. Poprzedziła je msza św. w Kolegiacie pw. Wszystkich Św.

Spotkanie rozpoczęło od przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju przez harcerzy. Świąteczne życzenia złożyli: Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, poseł Zbigniew Chmielowiec, Przewodniczący RM Krzysztof Wilk oraz Starosta Kolbuszowski Józef Kardys. Wspólną modlitwę poprowadził ks. Proboszcz Lucjan Szumierz. Następnie zgromadzeni mieszkańcy połamali się opłatkiem.

Na wszystkich przybyłych czekały tradycyjne potrawy. Po pierogi z kapustą, barszcz czerwony i barszcz z grzybami, gołąbki czy krokiety ustawiała się długa kolejka. Nie zabrakło też pieczywa, słodczy i owoców.

Kiermasz ze świątecznymi stroikami przygotowali podopieczni Środowiskowego Domu Samopomocy, Warsztatów Terapii Zajęciowej oraz Centrum Psychiatrii Anima.

O świąteczny nastrój zadbała Grupa Folklorystyczna Seniorów „Ziemia Podkarpaska”, Zespół Szkoły Muzycznej I stopnia w Niwiskach oraz grupa wokalna Marioli Nycek. Dodatkową atrakcją był przyjazd św. Mikołaja z prezentami dla najmłodszych.

Burmistrz Kolbuszowej serdecznie dziękuje wszystkim organizatorom, a byli nimi: Urząd Miejski, Miejski Dom Kultury, Fundacja na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu, Spółdzielnia Socjalna „Smak”, KGW z Nowej Wsi, Kolbuszowej Górnej i Domatkowa, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Środowiskowy Dom Samopomocy, Fundacja „Serce”, Centrum Psychiatrii Anima, Caritas, Akcja Katolicka, Kolbuszowskie Koło Kobiet, Grupa Folklorystyczna Seniorów „Ziemia Podkarpaska”, Martins Marcin Szypuła, Spółdzielnia

Zaopatrzenia i Zbytu Samopomoc Chłopska, Piekarnie - Jana Stobierskiego, Witolda Węgrzyna, Spółka Komunalna, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Polski Zwią-

zek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Zarządy Osiedli 1, 2, 3, Centrum Rozwoju Artystycznego Śpiew, Taniec, Muzyka - Mariola Nycek, Restauracja Kwadrans.

Występy najmłodszych - grupa wokalna Marioli Nycek

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ

INFORMUJE,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21

ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2015r., poz. 1774 ze zmian.), wykaz nieruchomości, własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w dzierżawę.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ

INFORMUJE,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21

ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2015r. poz. 1774 ze zmian.), wykaz nieruchomości, własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w najem.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

PODSUMOWANIE ROKU 2016 I PLANY NA PRZYSZŁOŚĆ

Rok 2016 był rokiem szczególnym. Obchodziliśmy 1050 rocznicę Chrztu Polski, a także przeżywaliśmy Światowe Dni Młodzieży, które miały miejsce w Polsce, w Krakowie. Również w naszej gminie mieliśmy możliwość gościć młodzież z kilku krajów, m.in. z Ukrainy, Francji, Kanady, USA, tworząc jedną wspólnotę, przeżywającą wielką radość ze spotkania. Dużym wyzwaniem był dla nas Rządowy Program 500+, z którym nasz Ośrodek Pomocy Społecznej poradził sobie bardzo dobrze. Był to także rok wielu wydarzeń kulturalnych i sportowych, które promują nasze miasto, gminę i piękną ziemię kolbuszowską.

Ubiegły rok wpisał się także dobrze w rozwój naszej gminy poprzez wiele inwestycji, wśród których wymienić należy modernizację dróg gminnych i ulic w mieście – ul. Wolską, ul. 22 lipca – obecnie S. Krzaklewskiego, ul. Targową, ul. Koszaka, ul. Kasztanową, drogę gminną w Widelce, Porębach Kupieńskich, Przedborzu. Dobiegła końca rozbudowa Szkoły Podstawowej w Weryni, a także rozpoczęła się przebudowa i remont budynku dawnej synagogi pod potrzeby kultury. Rozpoczęliśmy przygotowania do II-go etapu rewitalizacji miasta, obejmujące opracowanie dokumentacji na modernizację dworca PKP, budowę deptaku nad Nilem, budowę Dziennego Domu Seniora, rozbudowę ZSS w Kolbuszowej Dolnej, modernizację ulicy Parkowej i 11 listopada, modernizację stadionu przy ul. Wolskiej. W trakcie opracowania są projekty związane z kolejną aglomeracją dotyczące miejsc parkingowych w Widelce, Kolbuszowej Górnej, Kolbuszowej i Zarebkach. W planie inwestycyjnym na 2017 mamy przebudowę ul. Jana Pawła II, Piaskowej, ul. Żytkowskiego, Tetmajera, ul. Jaśminowej, a także modernizację dróg gminnych w Kolbuszowej Dolnej, Świerczowie - droga do oczyszczalni ścieków, w Widelce, w Kolbuszowej Górnej – Wojków, kontynuację budowy chodnika w Kupnie, kontynuację przebudowy budynku dawnej synagogi, przebudowę kanalizacji w mieście – program 2-letni obejmujący zlewnię ul. Partyzantów aż do ul. Św. Brata Alberta, ul. Obrońców Pokoju, Kolbuszowa Górna III etap, ul. Zielonej. W tym roku, w marcu, złożymy wniosek o dotację w wysokości 10 mln zł na instalację OZE na budynkach

Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba

jednorodzinnych, a także wniosek na wymianę starych kotłów, które nie spełniają norm i przyczyniają się do zanieczyszczenia powietrza w naszym mieście. W tym roku chcemy również pozyskać środki UE na kanalizację w miejscowości Zarebki – program dwuletni. Do tego trzeba dodać nasze kilkuletnie starania o budowę nowych powiązań drogowych, poprawiających układ komunikacyjny w naszym mieście, które sprawiają, że do końca roku 2018 powstaną dwie obwodnice: jedna w kierunku Sokołowa, a druga, w Kolbuszowej Górnej, połączy drogę krajową nr 9 z drogą wojewódzką w kierunku Sędziszowa.

Wśród wydarzeń sportowo-rekreacyjnych najważniejszy był rozegrany 3 czerwca w Kolbuszowej Puchar Świata Nordic Walking, organizowany wspólnie z Polską Federacją Nordic Walking, Aka-

demią Wychowania Fizycznego w Gdańsku, Fundacją na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu, Kolbuszowskim Stowarzyszeniem NW.

Rozwój naszego miasta, naszej gminy, nie byłby możliwy bez dużego zaangażowania pracowników urzędu miejskiego, bez dobrej współpracy z Radą Miejską, z przedstawicielami różnych środowisk, parlamentu, władz wojewódzkich, powiatowych, środowiska biznesu, szkół, przedszkoli, jednostek organizacyjnych, przedstawicieli organizacji pozarządowych i stowarzyszeń.

Za pomoc i dobrą współpracę wszystkim serdecznie dziękuję i życzę pomyślności w roku 2017.

JAN ZUBA
BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ

ZMIANA NAZW ULIC

Urząd Miejski w Kolbuszowej informuje, że w związku z ustawą z dnia 1 kwietnia 2016 roku o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. z 2016 r., poz.744) Rada Miejska w Kolbuszowej Uchwałami z dnia 28 października 2016 roku, numery: XXXI/395/2016 oraz XXXI/396/2016, dokonała zmian nazw ulic w miejscowości Kolbuszowa i tak:

- Dotychczasową nazwę ulicy: 22-go Lipca zmieniono na nową nazwę: **Stanisława Krzaklewskiego**
- Dotychczasową nazwę ulicy: Janka Krasickiego zmieniono na nową nazwę: **Ignacego Krasickiego**

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z zapisami w/w ustawy:

- Pisma oraz postępowania sądowe i administracyjne w sprawach dotyczących ujawnienia w księgach wiecz-

stych oraz uwzględnienia w rejestrach, ewidencjach i dokumentach urzędowych zmiany nazwy dokonanej na podstawie ustawy są wolne od opłat - art. 5 ust.1 ustawy.

- Zmiana nazwy dokonana na podstawie ustawy nie ma wpływu na ważność dokumentów zawierających nazwę dotychczasową – art. 5 ust. 2 ustawy.

NOWY WÓZ STRAŻACKI DLA OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ W DOMATKOWIE

Strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej w Domatkowie przesiedli się ze Stara 244 do Opla Movano. 18 grudnia otrzymali bowiem nowy wóz bojowy. Ich nabytek jest fabrycznie nowy, a radość tutejszych ochotników jest wielka, gdyż teraz mają pewność, że bezpiecznie dojadą do akcji. Zakup samochodu został sfinansowany ze środków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w kwocie 70 000 zł, pozostałą należność, w kwocie 176 738 zł, sfinansowała gmina Kolbuszowa.

Lekki samochód pożarniczy marki OPEL Movano posiada zbiornik wody o pojemności 1.000 litrów z agregatem wodno-pianowym, o wydajności 70 l/min i ciśnieniu 40 bar, z dozownikiem środka pianotwórczego. Ponadto wyposażony jest w pneumatycznie wysuwany maszt z reflektorami LED, sterowany automatycznie, posiada wyciągarkę i wiele istotnych elementów pozwalających na aktywny i bezpieczny udział w akcjach ratowniczych.

Współpraca samorządu gminy Kolbuszowa ze strażą pożarną układa się bardzo dobrze. Zarówno burmistrz, jak i radni widzą potrzebę inwestowania w rozwój pożarnictwa i wiedzą, że są to dobrze zainwestowane pieniądze.

Nowy wóz strażacki dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Domatkowie

OGŁOSZENIE

O NABORZE UZUPEŁNIAJĄCYM WNIOSKÓW w projekcie pn. „Rozwój odnawianych źródeł energii w gminie Kolbuszowa”

Burmistrz Kolbuszowej informuje mieszkańców Gminy Kolbuszowa, że podjął decyzję o zwiększeniu dofinansowania w ramach realizacji projektu pn. „Rozwój odnawianych źródeł energii w gminie Kolbuszowa” z 70 % do 84 % kosztów kwalifikowanych.

Mieszkańcy, którzy złożyli stosowne wnioski o przystąpienie do przedmiotowe-

go projektu w ramach podstawowego naboru w 2016 roku, zostaną objęci zwiększonym dofinansowaniem bez ponoszenia przez nich jakichkolwiek dodatkowych formalności.

Zgodnie z treścią przyjętego Regulaminu w zakresie udziału w projekcie ogłaszam w dniach od 9 stycznia do 24 stycznia 2017 r. nabór uzupełniający wniosków.

Wnioski o udział w projekcie należy składać w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej, w Referacie Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w pokoju nr 2, w godz. od 8:00 do 14:30.

Więcej informacji: www.kolbuszowa.pl oraz w Referacie Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (pok. nr 2) w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej.

X WOJEWÓDZKI KONKURS DZIECI I MŁODZIEŻY NIEPEŁNOSPRAWNEJ „TAJEMNICA ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA”

Boże Narodzenie to czas niezwykły, pełen radości i piękna, odpoczynku od codzienności, refleksji oraz wspomnień. Czas spełniania marzeń i okazywania sobie wzajemnie troski i miłości. To w te dni, zapatrzeni w roziskrzoną choinkę, w uśmiechnięte twarze naszych bliskich, odkrywamy sens życia. Dlatego te Święta przeżywamy tak silnie i tak dużo znaczą one dla każdego z nas.

Boże Narodzenie to czas adorowania tradycji chrześcijańskiej i lokalnej – ludowej. Nieodłączną częścią tej tradycji jest kolędowanie, budowanie szopek, wykonywanie przeróżnych dekoracji w naszych domach.

Zespół Szkół Specjalnych oraz Stowarzyszenie Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Iskierka” w Kolbuszowej Dolnej już po raz X byli organizatorami Wojewódzkiego Konkursu Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „Tajemnica Świąt Bożego Narodzenia”. Koordynatorami i osobami odpowiedzialnymi za konkurs były Teresa Rola-Plis, Anna Stępień oraz Bożena Samojedny. Honorowy Patronat nad Konkursem objęli: Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Jan Wątroba, Poseł RP Zbigniew Chmielowiec, Marszałek Woje-

Jego Ekscelencja Ks. biskup Jan Wątroba gratuluje laureatom konkursu

wództwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, Podkarpacki Kurator Oświaty Małgorzata Rauch, Podkarpacki oddział PFRON Maciej Szymański, Starosta Powiatu Kolbuszowskiego Józef Kardyś oraz Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, natomiast patronat medialny sprawowało Radio VIA.

W tym roku w naszym konkursie uczestniczyła młodzież z 16 Ośrodków i Warsztatów Terapii Zajęciowej i jest to kolejny rekord. Ilość wykonawców świadczy o niesłabnącym zainteresowaniu imprezą w naszym regionie i spełnieniu podstawowych celów konkursu, jakimi są: poznawanie bogatej polskiej tradycji kołędniczej, uwrażliwienie, przede wszystkim młodych ludzi, na jej piękno i jeszcze większe rozbudzenie ruchu i śpiewu kołędowego w naszym mieście i województwie. Konkurs nasz ma zasięg wojewódzki i skierowany jest do dzieci i młodzieży niepełnosprawnej z placówek kształcenia specjalnego, Szkół integracyjnych, Przysposabiających do Pracy oraz Młodzieży z Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Celem konkursu jest przybliżenie i zainteresowanie uczniów tradycją związaną z Bożym Narodzeniem, propagowanie twórczości plastycznej i muzycznej oraz kształtowanie poczucia własnej wartości.

Nagrody i wyróżnienia przyznano uczestnikom w III kategoriach wiekowych:

- uczniowie Szkoły Podstawowej,
- uczniowie klas Gimnazjalnych,
- młodzież ze szkół Przysposabiających do Pracy oraz z Warsztatów Terapii Zajęciowej.

W kategorii plastycznej tematem były szopki – praca przestrzenna, natomiast w kategorii muzycznej uczniowie zaśpiewali znane polskie kolędy oraz pastorałki.

Prace w kategorii plastycznej oceniała komisja w składzie: dyrektor Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej w Kolbuszowej Elżbieta Mikołajczyk – przewodnicząca komisji, student dziennikarstwa na Uniwersytecie Papieskim w Krakowie ks. Jarosław Raczak, dyrektor ZSS w Kolbuszowej Dolnej Marzena Mytych. Komisja przyznała następujące miejsca:

I Grupa Wiekowa - Szkoła Podstawowa:

- I miejsce - Marcin Fila - SOSW Rudnik nad Sanem
 II miejsce - Kuba Myćka - SOSW Brzozów
 II miejsce - Wiktoria Tondera - ZS Budy Głogowskie
 III miejsce - Sylwia Sudoł - ZSS Kolbuszowa Dolna
 Wyróżnienie - Łukasz Krurzewski - SOSW Mrowla
 Wyróżnienie - Patryk Mokrzycki - SOSW

Brzozów

II Grupa Wiekowa - Szkoły Gimnazjalne:

- I miejsce - Marcelina Sadowska - SOSW Ropczyce
 II miejsce - Radosław Boczar - SOSW Brzozów, Mateusz Stępień - SOSW Grębów
 III miejsce - Paulina Delikat - SOSW w Strzyżów, Andżelika Prokop - SOSW Mrowla
 Wyróżnienie - Maciej Michałek - SOSW Ropczyce

III Grupa Wiekowa - Uczniowie Klas Ponadgimnazjalnych - Młodzież:

- I miejsce - Waldemar Wilk - WTZ Kolbuszowa
 II miejsce - Stanisław Bajor - WTZ Kolbuszowa - Filia Cmolos, Marcelina Bury - SOSW Rudnik nad Sanem
 III miejsce - Dorota Wiater - SOSW Ropczyce, Adrian Sypek - SOSW Mielec

W kategorii muzycznej uczniowie zaśpiewali znane polskie kolędy oraz pastorałki.

Prezentacjom muzycznym przysłuchiwała się komisja w składzie: absolwentka Szkoły Muzycznej II stopnia w klasie wokalu Monika Haptaś - przewodnicząca komisji, wokalistka zespołu „Wczorajszy” i HUDACY, laureatka wielu konkursów i przeglądów wokalnych Anna Kwas, doradca metodyczny przedmiotu „muzyka”, założyciel zespołów folkowych KOCIRBA i HUDACY Jarosław Mazur, z zamiłowania fotografik.

Komisja przyznała w poszczególnych grupach wiekowych następujące miejsca:

I Grupa Wiekowa - Szkoła Podstawowa:

- I miejsce - Agata Kudrak - SOSW Frysztak - kolęda „Jezus Malusieńki”
 II miejsce - Julia Kieryk - ZSS Rzeszów, Marta Pokrzywa - ZSS Kolbuszowa Dolna, Maksymilian Sienkowski - SOSW Leżajsk
 III miejsce - Klaudia Bołdyzer - SOSW Frysztak, Mateusz Krzych - SOSW Lubaczów

II Grupa Wiekowa - Szkoły Gimnazjalne:

- I miejsce - Norbert Tomaka - ZSS Rzeszów - kolęda „Jedna noc”
 II miejsce - Yessica Motyl - SOSW Mielec, Mateusz Gniewek - ZSS Kolbuszowa Dolna, Magdalena Sowa - SOSW Brzozów, Agnieszka Hajduk - SOSW Strzyżów
 III miejsce - Edyta Sidor - ZSS Kolbuszowa Dolna, Barbara Marmol - SOSW Frysztak, Anna Brychcy - SOSW Lubaczów

Wyróżnienie - Bernadeta Rup - SOSW Mielec, Wiktoria Pałys - ZSS Rzeszów, Arkadiusz Podwyszyński - SOSW Leżajsk, Natalia Zaleska - SOSW Frysztak, Karol Dorota - SOSW Lubaczów, Radosław Boczar - SOSW Brzozów

III Grupa Wiekowa - Uczniowie Klas Ponadgimnazjalnych - Młodzież:

- I miejsce - Magdalena Wojnar - ZSS Rzeszów - kolęda „Pasterze mili”
 II miejsce - Natalia Zielińska - SOSW Frysztak, Michał Hyjek - SOSW Mielec, Piotr Różycki - SOSW Mielec
 III miejsce - Dominik Surdej - ZSS Kolbuszowa Dolna, Mateusz Winiarz - SOSW Lubaczów, Ewelina Żmuda - ZSS Rzeszów

Eliminacje Konkursowe odbyły się 13.01.2017 r. w Miejskim Domu Kultury w Kolbuszowej. Wszyscy zaprezentowali piękne kolędy i pastorałki, wprowadzając zebranych w świąteczny nastrój, a po występach uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki.

Galę finałową rozpoczęły Jasełka, przedstawione przez uczniów z Zespołu Szkół Specjalnych w Kolbuszowej Dolnej, następnie odbyło się wręczenie dyplomów i nagród przez zaproszonych gości oraz występy laureatów.

Sponsorami X Wojewódzkiego Konkursu „Tajemnica Świąt Bożego Narodzenia” byli: Urząd Marszałkowski, Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie, Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, proboszcz parafii p.w. Wszystkich Świętych w Kolbuszowej ks. Lucjan Szumierz, Fundacja „SERCE”, Dyrektor PPP w Kolbuszowej Elżbieta Mikołajczyk, Firma Transportowa - Sławomir Bujak, Elżbieta Michalska, Sklep Angeliki Gajdy-Jadach oraz Piekarnia Jan Stobierski.

Dziękujemy wszystkim sponsorom i ludziom dobrego serca za okazaną pomoc i życzliwość w organizacji X Wojewódzkiego Konkursu Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „Tajemnica Świąt Bożego Narodzenia.

Wszystkim uczestnikom konkursu, a w szczególności nagrodzonym, serdecznie gratulujemy i już dziś zapraszamy za rok.

TERESA PLIS

JAN PIETRZAK W KOLBUSZOWEJ

W niedzielę, 18 grudnia, legendarny Jan Pietrzak zaprezentował w Kolbuszowej dwugodzinny koncert. Ostatnio odwiedził nasze miasto w 2011 roku i występował w plenerze (jak sam powiedział „czekałem, czekałem aż zadzwonią z Kolbuszowej, no i zadzwonili”). Artysta (w świetnej formie estradowej) stworzył wraz z publicznością wyjątkową atmosferę pełną patriotyzmu i historycznej refleksji, z charakterystyczną dla niego dosadnością i brakiem jakiegokolwiek poprawności. W mediach, wypełnionych popkulturowym kabaretem, Pietrzaka praktycznie nie ma. Kameralne warunki, liczącej sto osiem lat, sali Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej (dawnej sokolni) okazały się idealne dla jego koncertu (Pietrzak, spuentował długowieczność obiektu „równie stary jak ja”).

Koncert wprowadził zebranych w drugą część wydarzenia, wystawę z prelekcjami. Mistrz niepokornego kabaretu przyjechał do Kolbuszowej brawurowo, prowadząc samochód mimo gołoledzi (pokonał ponad sześćset kilometrów). Bard Polski Walczącej, jak mało kto, uosabia czasy walki o wolność sprzed lat. Usłyszeliśmy patriotyczne pieśni przeplatane swoistym szyderczym, ironicznym humorem mistrza kabaretu, określenia z warszawskiego podwórka, kacapy, szkopy, gwarowa miejska normalność, teraz niepoprawna. Wystawę poświęconą 35 rocznicy wprowadzenia stanu wojennego otworzył Jan Skowroński, dziennikarz Przeglądu Kolbuszowskiego (którego sławnym uczyniła Elżbieta Lewicka z Radia Rzeszów), pierwszej powstałej po upadku komunizmu kolbuszowskiej gazety samorządowej. Tworzy ją od lat z grupą pasjonatów z opozycyjnym rodowodem (o początkach gazety mówią z nostalgią i dozą samokrytyki „nie zawsze nasz entuzjazm szedł w parze z umiejętnościami”). Starszym panom z gazety z czasem przybyło doświadczenia (i siwych włosów), na szczęście nie stracili też pierwotnej pasji i pomysłu na pismo, któremu charakteru odmówić nie można. To redakcja gazety zainicjowała ubiegłoroczną i bieżącą lekcję historii, przypominającą czasy działalności opo-

zycyjnej środowiska i stan wojenny. Udana ubiegłoroczna edycja rocznicy skłoniła organizatorów do powtórki. Opozycjoniści z tamtych czasów nie uważają się za bohaterów, chętnie natomiast dzielą się wspomnieniami o wyjątkowo ciekawych czasach, w jakich przyszło im żyć i działać na rzecz wolnej Polski.

Stan wojenny to czas wyjątkowy, czas krwi i cierpienia, weryfikacji postaw, przedłużenie agonii komunizmu w Europie. Wprowadzony przez reżim dla zachowania władzy i wykazania się służalczością wobec sowieckiej Rosji. Na wystawie zobaczyliśmy zbiory z archiwum Rodziny Wesołowskich, znaczki pocztowe, ulotki Solidarności i wydawnictwa z drugiego obiegu zgromadzone przez Andrzeja Wesołowskiego (których IPN może pozazdrościć). O opozycjoniście Stanisławie Bujaku opowiedział ciekawie i emocjonalnie jego syn Piotr, udostępniając pamiątki rodzinne. Leonard Fryc wyczerpująco zarysował historię powstawania Solidarności w Zespole Szkół Zawodowych w Kolbuszowej. Zaprezentowano artykuł z najnowszego Przeglądu, w którym na przykładzie aresztowania i późniejszych losów zmarłego tragicznie w 2007 roku Józefa Bandury, Stanisław Gorzelany przedstawił złe i dobre (tych drugich na szczęście było więcej) postawy ludzi z jego otoczenia.

Czas mija, ludzie odchodzą, a wraz z nimi wspomnienia. Inicjatywa Przeglądu wydaje się być bezcenna dla zachowania pamięci o naszej lokalnej historii. Podczas koncertu wolontariuszki Regionalnej Fundacji Serce zbierały z zaangażowaniem dobrowolne datki na rzecz chorych dzieci. Miejski Dom Kultury ma nadzieję, że za rok, podczas następnej grudniowej rocznicy uda się zaprezentować wydawnictwo gromadzące różne rozproszone wspomnienia o pragnieniu wolności i dążeniu do niej. Współcześnie, żeby to zrobić, nie potrzeba już odwagi czy konspirowania, wystarczy trochę chęci i aktywności.

DELEGACJA ZSS W RUMUNI

Międzynarodowe spotkanie projektowe i Krótkoterminowy program szkoleniowy w Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă w Cluj-Napoka.

W dniach 7-11 listopada 2016r. dyrektor ZSS w Kolbuszowej Dolnej, wraz z dwoma nauczycielami, wzięli udział w Krótkoterminowym szkoleniu dla pracowników. W tym samym czasie odbywało się Międzynarodowe spotkanie projektowe, w którym uczestniczyli koordynator projektu wraz z drugim nauczycielem. Obydwa spotkania zostały zorganizowane przez Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă w Cluj-Napoka, w Rumunii. Szkoła ta jest koordynatorem całego projektu „Outdoor learning and sport activities”.

Podczas wizyty nauczyciele zapoznali się z funkcjonowaniem i specyfiką szkoły goszczącej oraz systemem edukacji spe-

cialnej w Rumunii. Zwiedzili ośrodki dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnym stopniu oraz dla autystów. Poznawali również kulturę i historię miasta Cluj Napoka oraz regionu.

Nauczyciele podczas szkoleń czynnie uczestniczyli w aktywnościach sportowych z udziałem uczniów niepełnosprawnych i ich kolegów ze szkół ogólnodostępnych. Miały miejsce szkolenia z zakresu gier i zabaw ruchowych, w nawiązaniu do tytułu projektu „Outdoor learning and sport activities”. Odbyły się następujące aktywności:

„Running, smiling and Winding a New friend” – pokonywanie toru przeszkód

w parach,

„Bocce game, an opportunity for socialization!” – gra w bocce w mieszanych grupach,

„Searching for treasures and new friends!” – poszukiwanie skarbów ukrytych w terenie.

Podczas zajęć szkoleniowych nauczyciele ze wszystkich krajów mogli poznać nowe metody i formy pracy z uczniami niepełnosprawnymi, we współpracy z uczniami ze szkół ogólnodostępnych. Obserwowali ich zachowania, zakres współpracy oraz nastawienie uczniów do siebie. Uczyli się jak prowadzić tego typu zajęcia w swoich szkołach i jak je wyko-

rzystać w ramach aktywności na świeżym powietrzu. Mieli możliwość wymiany doświadczeń w tym zakresie oraz dyskusji. Uczestniczyli także w wystawie prac uczniów ze szkół ogólnodostępnych na temat „Jak widzę Twój świat?” ukazującej postawę wobec kolegów ze specjalnymi potrzebami.

Koordinator, wraz z drugim nauczycielem, brali udział w spotkaniu projektowym, podczas którego omawiane były aspekty dotyczące realizacji projektu przez wszystkie szkoły. Koordynator projektu przedstawił zadania poszczególnych krajów, co następnie przedyskutowane było przez wszystkich członków spotkania. Omawiano sposoby komunikacji i jej częstotliwość. Ważnym punktem była dyskusja na temat budżetu, rezultatów projektu oraz ich upowszechniania. Uczestnicy wybrali logo naszego projektu spośród

trzech koncepcji przygotowanych przez uczniów ze szkoły włoskiej i zaprezentowanych przez koordynatora z tej instytucji. Poszczególni koordynatorzy opracowali kontrakt obowiązujących zasad i norm oraz wartości, o których należy pamiętać podczas realizacji zadania. Zaplanowano

również harmonogram przyszłych wizyt.

W ostatnim dniu nauczyciele uczestniczący w szkoleniu oraz w międzynarodowym spotkaniu projektowym brali udział w ewaluacji dotyczącej wizyty i otrzymali certyfikaty udziału.

Przedstawiciele ZSS z Kolbuszowej Dolnej w międzynarodowej społeczności realizującej projekt

SZLACHETNA PACZKA POŁĄCZYŁA NIEMAL 600 OSÓB Z TERENU GMINY I POWIATU!

*„Jedynie prawdziwy człowiek zauważy potrzeby innego człowieka.
Jedynie człowiek wielkiego serca wyciągnie doń pomocną dłoń.”*

Wolontariusze Szlachetnej Paczki 10 - 11 grudnia dostarczyli pomoc do 20 potrzebujących rodzin z terenu gminy i powiatu kolbuszowskiego – osób starszych, samotnych, rodzin wielodzietnych. Dodatkowo 7 rodzin otrzymało pomoc w postaci paczek żywnościowych i środków chemicznych, zebranych dzięki hojności indywidualnych darczyńców i kolbuszowskich „chodziarzy”.

10-11 grudnia to „weekend cudów”, kiedy odbył się finał XVI edycji projektu Szlachetna Paczka. Paczki przygotowane przez darczyńców dla konkretnych rodzin dotarły do domów potrzebujących. Żywność, środki czystości, zimowa odzież, przybory szkolne – te rzeczy znalazły się w pudłach. Nie zabrakło też przedmiotów, o które szczególnie prosiły rodziny, takich jak meble, lodówki, pralki, węgiel oraz upominki – perfumy, ciepłe pantofle, książka sensacyjna, album, czy strój piłkarski.

W sumie Paczki przygotowywało prawie 600 osób (średnio 30 osób robiło jedną paczkę). Zaangażowanie w projekt okazało się wydarzeniem społecznym, do którego angażują się rodziny, szkoły, grupy przyjaciół. Dla niektórych firm wspólny wybór rodziny i zakupy to coroczny, wyjątkowy rytuał.

Jesteśmy też niezmiernie szczęśliwi. Świat znowu stał się lepszy. W imieniu obdarowanych rodzin pragniemy przekazać słowa **DZIĘKUJEMY** za otwartość, szczodrość, wrażliwość, empatię, otwarcie

się na potrzeby drugiego człowieka i zaangażowanie w niesienie pomocy, a My, jako Wolontariusze, dziękujemy za wspaniałą współpracę.

Dziękujemy wszystkim Darczyńcom i Dobroczyncom, którzy otwarli swoje serca dla innych. Dziękujemy za nieocenioną pomoc przy rozwożeniu paczek Panom kierowcom oraz nieocenionym Strzelcom za „męską siłę i wytrwałość” w dźwiganie ciężkich niekiedy paczek.

Dziękujemy tym, którzy wsparli nasze działania i siły przekazując nam pierogi, pizzę i bigos. Serdeczne słowa podziękowania kierujemy także cukiernikom, którzy przygotowali wspaniałe „Szlachetne” torty.

Z całego serca **DZIĘKUJEMY** i życzymy szczęśliwego Nowego 2017 Roku. Dziękujemy za Waszą pomoc!
Kolbuszowska Drużyna SuperW

Miłość jest jak akumulator

SZLACHETNA PACZKA ciągle się dzieje. W sercach obdarowanych i radości tych, którzy na nowo odkryli sens dzielenia się z innymi.

SZLACHETNA PACZKA organizowana jest po raz szesnasty. W pierwszej edycji projektu grupa studentów z duszpasterstwa akademickiego w Krakowie, kierowana przez ks. Jacka Stryczka (dziś prezesa Stowarzyszenia WIOSNA) obdarowała 30 ubogich rodzin. W tym roku projekt organizowany jest w prawie 500

lokalizacjach w całej Polsce. Po raz kolejny Szlachetną Paczkę przygotował Papiież Franciszek. Także prezydent Andrzej Duda, wraz z żoną Agatą, przygotował paczkę dla rodziny. Również wielu artystów i sportowców włączyło się w wielką akcję pomagania. Ludzie zaangażowani w projekt kierują się zasadą „Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego”. Wierzą, że postępując zgodnie z nią, sprawiają, że świat zmienia się na lepsze!

W SZLACHETNEJ PACZCE wciąż możesz zrobić coś dobrego, nie tylko na święta – masz wiele możliwości, żeby mądrze pomóc:

- Wpłać na Paczkę i spraw, że dotrzemy do kolejnych rodzin w potrzebie www.szlachetnapaczka.pl/wiecejpaczki
- Dołącz do Klubu WIOSNA i Przyjaciele i bądź z Paczką przez cały rok -<http://www.szlachetnapaczka.pl/wip>
- Pamiętaj o nas, przekazując 1% podatku – 1% na Paczkę ma moc zmieniać świat na lepsze – KRS 00 00 05 09 05

Szlachetna Paczka to nie jedyny projekt pomocowy realizowany przez Stowarzyszenie Wiosna (więcej informacji na stronie <http://www.szlachetnapaczka.pl/>). W tym roku w Kolbuszowej kilkoro dzieci zostało włączone do Projektu Akademia Przyszłości – tu również jest możliwość pomagania – można ufundować indeks lub wesprzeć wpłatą działania Akademii.

MIKOŁAJKOWY TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ

W dniu 18 grudnia, na hali LO Kolbuszowa, odbył się Mikołajkowy Turniej Piłki Siatkowej o Puchar Pośła RP Zbigniewa Chmielowca. Była to już piąta, jubileuszowa edycja. Przybyłych zawodników, zaproszonych gości i kibiców na turniej przywitał redaktor Radia Leliwa Mielec Tomasz Łępa. Oficjalnego otwarcia dokonał Poseł Zbigniew Chmielowiec, który serdecznie powitał wszystkich uczestników turnieju. W otwarciu uczestniczyli także Dziekan Dekanatu Kolbuszowa - Wschód Ksiądz Prałat Kazimierz Osak, Burmistrz Kolbuszowej Pan Jan Zuba, Dyrektor Zespołu Szkół w Kupnie Elżbieta Chmielowiec, sołtys wsi Kupno Mieczysław Plizga. Po prezentacji drużyn, dokonanej przez Andrzeja Andrysia, i podaniu grup rozgrywkowych nadszedł czas na pierwszą niespodziankę turnieju, tort jubileuszowy, którym zostali poczęstowani wszyscy uczestnicy imprezy.

Do udziału w turnieju zgłosiło się dziewięć drużyn z terenu gminy Kolbuszowa, powiatu kolbuszowskiego i województwa podkarpackiego. Zawodnicy przystąpili do rozgrywania zawodów, a nad prawidłowym ich przebiegiem czuwali sędziowie: sędzia referent Andrzej Andrys oraz sędziowie Marek Krogulec, Łukasz Plizga, Mariusz Magda.

Rozgrywki przebiegały w duchu sportowej rywalizacji i zgodnie z zasadami fair play, a o wysokim poziomie mogą świadczyć spotkania rozstrzygane dopiero w tie breku. Walka na parkiecie toczyła się o każdą piłkę, a zawodnicy pokazali charakter i wolę walki o zwycięstwo w turnieju. W zawodach sportowych uczestniczyło blisko stu zawodników, w tym trzy zawodniczki, które zostały uhonorowane indywidualnymi nagrodami. Każdy uczestnik turnieju, zarówno zawodnik jak i kibic, otrzymał pamiątkową plakietkę z logiem turnieju.

Głównym celem imprezy była dobra zabawa i krzewienie aktywności fizycznej oraz propagowanie piłki siatkowej, wśród mieszkańców gminy Kolbuszowa. Należy zaznaczyć, że taka impreza sportowa mogła się udać dzięki dużemu zaangażowaniu i pomocy uczniów i nauczycieli oraz pracowników Zespołu Szkół w Kupnie: Urszula Niezgoda, Anna Chudzik, Aneta Sobolewska, Małgorzata Antosz, Artur Brandys, Mariusz Szamraj, Jacek Kret, Robert Chmielowiec, uczniowie i absolwenci ZS Kupno: Arkadiusz Borawiak, Krystian Orzech, Piotr Nowakowski, Wojciech Rozmus, Michał Białek.

UKS Kupno wywalczył zaszczytne 6 miejsce

Klasyfikacja końcowa turnieju:

1. EMP Kłodziny
2. LEŚNIK Kolbuszowa
3. AUTO SERWIS Kolbuszowa
4. TEAM Mielec
5. SOS GIMNAZJUM NR 7 w Rzeszowie
6. UKS Kupno
7. SPARTAKUS Kolbuszowa Górna
8. SŁOWIKI Cmolasy
9. MKS Kolbuszowa

Nagrody indywidualne: Najlepszy broniący - Adam Orlewski (Leśnik Kolbuszowa), Najlepszy zawodnik - Paweł Lasota (EMP Kłodziny), Najlepszy atakujący - Piotr Dziekan (TEAM Mielec).

Dokumentację fotograficzną wykonał dziennikarz Korso Kolbuszowa Przemysław Marut.

Zarząd UKS KUPNO składa serdeczne podziękowania dla sponsorów turnieju siatkarskiego:

- Poseł RP Zbigniew Chmielowiec
- Starosta i Rada Powiatu Kolbuszowa
- Burmistrz i Rada Gminy Kolbuszowej
- Bank Spółdzielczy w Kolbuszowej
- Dyrektor Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Kupnie
- Sołtys i Rada Sołecka wsi Kupno
- Bogdan Drożdż Usługi transportowe Kupno
- Rafał Przybyło Firma „RAFKOP” Kupno

Dziękujemy również za patronat medialny **Radiu Leliwa, Korso Kolbuszowskie** oraz wszystkim, którzy uświetnili swoją obecnością zwody sportowe.

OPRACOWAŁ: WITOLD ANTOSZ

OGŁOSZENIE

Urząd Miejski w Kolbuszowej informuje wszystkich przedsiębiorców posiadających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (łącznie z piwem) o obowiązku wniesienia „opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych na rok 2017”. Roczna opłata wynosi:

- 525 zł na sprzedaż napojów zawierających do 4,5 % alkoholu oraz piwa,
- 525 zł na sprzedaż napojów zawierających od 4,5 % do 18 % alkoholu (z wyjątkiem piwa),

- 2 100 zł na sprzedaż napojów zawierających powyżej 18 % alkoholu.

Opłatę wnosi się w trzech równych ratach w terminach do: 31 stycznia, 31 maja i 30 września.

Każdy przedsiębiorca prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim (2016) winien złożyć do dnia 31 stycznia 2017 r., oświadczenie o wartości sprzedaży alkoholu (brutto) za rok 2016 oddzielnie dla poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych, celem na-

liczenia wielkości opłaty alkoholowej na 2017 r.

Jeżeli sprzedaż przekroczyła :

- 37 500 zł dla napojów alkoholowych do 4,5 % zawartości alkoholu oraz piwa opłata wynosi 1,4 % ogólnej wartości sprzedaży tych napojów w roku poprzednim

- 37 500 zł dla napojów alkoholowych powyżej 4,5 % do 18 % zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa) opłata wynosi 1,4 % ogólnej wartości sprzedaży tych napojów w roku poprzednim,

- 77 000 zł dla napojów alkoholowych powyżej 18 % zawartości alkoholu, opłata wynosi 2,7 % ogólnej wartości sprzedaży tych napojów w roku poprzednim.

Niedokonanie opłaty oraz niezłożenie pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku 2016 powoduje wygaśnięcie zezwolenia.

W przypadku niezłożenia oświadczenia do 31 stycznia 2017 r., zezwolenie wygasa jeżeli przedsiębiorca z upływem 30 dni od dnia 31 stycznia 2017 r., nie złoży oświadczenia wraz z jednoczesnym dokonaniem opłaty dodatkowej w wysokości 30 % podstawowej opłaty rocznej.

W przypadku niedokonania opłaty alkoholowej do dnia 31 stycznia 2017 r., zezwolenie wygasa jeżeli przedsiębiorca z upływem 30 dni od dnia 31 stycznia 2017 r., nie wniesie raty opłaty alkoholowej powiększonej o 30 % opłaty rocznej.

Przedsiębiorca, którego zezwolenie wygasa z powodu niezłożenia oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych, względnie niezapłacenia opłaty alkoholowej może wystąpić z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wygaśnięciu zezwolenia.

Przypominamy, że przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia na sprzedaż alkoholu oraz jednostkom Ochotniczych Straży Pożarnych mogą być wydawane jednorazowe zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych bez konieczności uzyskania opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami Rady Miejskiej.

Wyjaśnienia dotyczące powyższych spraw można uzyskać w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej pokój nr 24, II piętro, względnie telefonicznie pod nr 17 2271 333, w. 348.

WOLONTARIUSZE ZEBRALI PONAD 23 000 ZŁ

Dla ratowania życia i zdrowia dzieci na oddziałach pediatrycznych oraz dla zapewnienia godnej opieki seniorom znów zagrał sztab WOŚP przy Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej

Wanda Jasińska – szef sztabu, Małgorzata Miąso, Magdalena Baran oraz Alina Wlazło (nauczycielki LO) po raz 20. zorganizowały sztab Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

30 wolontariuszy z Liceum Ogólnokształcącego: Barbara Betlej, Patrycja Białek, Wiktoria Białek, Michał Czepiel, Jowita Dziedzic, Gabriela Fornal, Dominika Guźda, Aleksandra Jachyra, Magdalena Jaskot, Wiktoria Jemioło, Karolina Karkut, Patrycja Kotowska, Paulina Książek, Klara Kwaśnik, Sylwia Lis, Klaudia Łukaszyk, Agata Marek, Zuzanna Margańska, Lidia Michałek, Katarzyna Partyka, Kacper Popek, Gabriela Przybyło, Paweł Rembisz, Daria Rudny, Mateusz Sochacki, Beata Stochła, Aleksandra Wilk, Amanda Ziółkowska, Justyna Zygmunt po raz 20. kwestowało na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy na terenie Kolbuszo-

wej, Cmolasu, Niwisk, Kolbuszowej Górnej, Kolbuszowej Dolnej, Trzęsówki oraz Weryni. Wolontariusze zebrali ponad 23 000 zł. (pełną kwotę podamy po rozliczeniu ze sztabem WOŚP w Warszawie). Serdecznie dziękujemy mieszkańcom Kolbuszowszczyzny za otwarte serca i hojność. Bez ich życzliwości nie udałoby nam się zebrać tak pokaźnej kwoty.

W sprawnym i dokładnym liczeniu zebranych pieniędzy (jak co roku!) pomagały nam panie pracujące w Banku PeKaO, który jest bankierem WOŚP. Jest to dla nas nieoceniona pomoc. Dziękujemy również policjantom z Komendy Powiatowej Policji oraz Straży Miejskiej w Kolbuszowej za czuwanie nad bezpieczeństwem naszych młodych wolontariuszy.

WANDA JASIŃSKA

Uczniowie LO sprawdzili się w roli wolontariuszy. Fot. M. Gołębiowska

IV WOJEWÓDZKI KONKURS „ABC EKOLOGII”

W grudniu 2016r. odbyła się IV edycja wojewódzkiego konkursu „ABC Ekologii” klas III, organizowana i prowadzona przez Szkołę Podstawową im. Janka Zawiszy w Przedborzu. Konkurs sprawdzał w formie testu znajomość wiedzy ekologicznej wśród najstarszych uczniów edukacji wczesnoszkolnej. Nad prawidłowym przebiegiem konkursu czuwała niezależna komisja konkursowa.

Wyniki IV edycji wojewódzkiego konkursu „ABC Ekologii”:
I miejsce - Krzysztof Stanio (SP nr2 w Rzeszowie) i Filip Kreto-
wicz (SP w Widelce)

II miejsce - Julia Konefał (SP w Lipnicy) i Kamil Kret (SP w Do-
matkowie)

III miejsce - Antoni Bielak (SP nr 1 w Kolbuszowej) i Karolina
Stec (SP w Cmolasie)

Z uwagi na wysoki poziom prezentowanej wiedzy, pozosta-
łych uczniów wyróżniono.

Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy, nagro-
dy książkowe, a szkoły zestawy doświadczałne. Zakup nagród
dofinansował Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska w Rze-
szowie.

Tradycyjnie uczestników odwiedził i obdarował słodyczami
św. Mikołaj.

Laureaci IV edycji wojewódzkiego konkursu „ABC Ekologii”

KONCERT W PRZEDSZKOLU PUBLICZNYM NR 3

Dzięki uprzejmości Pana Bronisława Niezgody oraz Pana Tomasza Blicharza, w Przedszkolu Publicznym nr 3 w Kolbuszowej, 20 grudnia 2016r., odbył się koncert z udziałem dzieci i nauczycieli Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia w Kolbuszowej. Wszyscy z uwagą i w wielkim skupieniu przysłuchiwali się pięknym wykonaniom mniej lub bardziej znanych piosenek. Dzieci zaznały się również z różnorodnymi instrumentami, energią i pozytywnymi dźwiękami. Na pewno nie jedno dziecko w przyszłości odkryje swój talent muzyczny.

Na zakończenie wspólnie zaśpiewaliśmy znane kolędy. Po występie artyści zostali nagrodzeni brawami. Spotkanie wywołało uśmiech na twarzy, a jednocześnie wprowadziło w atmosferę i w wyjątkowy klimat świąt.

ANNA BRYŁA

Dzieciaki chętnie wysłuchali koncertu

MATEUSZ CETNARSKI NA SPOTKANIU Z UCZNIAMI SZKOŁY PODSTAWOWEJ W DOMATKOWIE

W ostatnim dniu nauki, tuż przed Świątami Bożego Narodzenia, uczniowie Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Domatkowie otrzymali niezwykle prezent. Miłą niespodziankę zrobił Mateusz Cetnarski, zawodnik Cracovii Kraków, składając wizytę w ich szkole.

Mateusz Cetnarski jest wychowankiem Kolbuszowianki Kolbuszowa. Jako junior szkolił się w UKS SMS Łódź i UKS SMS Bałucz. W polskiej ekstraklasie zadebiutował w barwach GKS Bełchatów 22 września 2007 w spotkaniu z Jagielonią Białystok.

18 października 2008, w pojedynku z Polonią Bytom, strzelił swojego pierwszego gola w najwyższej polskiej klasie rozgrywkowej i tym samym przyczynił się do zwycięstwa GKS 2:1. Przed sezonem 2011/2012, za kwotę około 300 tysięcy euro, przeniósł się do drużyny wicemistrza Polski Śląska Wrocław, z tą drużyną wywalczył mistrzostwo Polski.

6 lutego 2014 roku Cetnarski podpisał półroczny kontrakt z Widzewem Łódź. Po tym jak Widzew spadł do pierwszej ligi Mateusz nie przedłużył kontraktu, w wyniku czego został wolnym zawodnikiem. 10 czerwca 2014 roku podpisał dwuletni kontrakt z Cracovią, z opcją przedłużenia o rok.

Zaproszony gość opowiedział o tym, jak trudną i pełną wyrzeczeń drogę musiał przebyć jako młody zawodnik, by znaleźć się w gronie zawodników naszej ekstraklasy, jak wygląda codzienny trening profesjonalnego piłkarza, ciężka praca nad sobą, atrakcje związane z wyjazdami na zgrupowania, mecze na najwyższym szczeblu, piękne stadiony, radość sukcesów i gorycz porażek. Wspomnił również o debiucie w pierwszej drużynie narodowej, podkreślał jak ważna w życiu jest nauka oraz samodyscyplina. Dzieci usłyszały odpowiedzi na liczne pytania dotyczące np. jego hobby, diety, ile strzelił bramek w polskiej ekstraklasie, jakiej słucha muzyki, jaki jest jego autorytet z boiska.

Wszyscy z uwagą słuchali tego skromnego, niesamowicie sympatycznego chłopaka, który dla wielu młodych jest niekwestionowanym autorytetem i prawdziwym idolem.

Cetnar zaznaczył także po raz kolejny, że wielkim wsparciem dla niego była i jest mama i najbliższe rodzeństwo, oraz oczywiście jego wierni fani.

Najgorętszym momentem spotkania był czas robienia fotografii, selfie z gwiazdą i pozyskiwania autografów od Mateusza Cetnarskiego. Każdy chciał zdobyć podpis swojego idola na kartce, wizytówce, swojej piłce, a nawet w osobistym pamiętniku. Sznur młodych łowców autografów ciągnął się za nim, aż na główny hol szkoły. Emocji nie brakowało!

Na koniec wizyty Dyrektor Szkoły Maria Nowakowska podzieliła się opłatkami z naszym gościem, życząc mu zdrowia, bo to jest najważniejsze dla każdego

sportowca i przekazała życzenia świąteczne dla niego i całej rodziny, wręczając mu skromny podarunek od szkoły, on zaś odwdzieczył się dużym zdjęciem drużyny Cracovii Kraków w antyramie, obiecał również, że jeśli tylko będzie miał czas, na pewno jeszcze odwiedzi swoich młodych kibiców z Domatkowa.

Jesteśmy przekonani, że to jeden z najwspanialszych prezentów świątecznych, jakie otrzymali uczniowie i nauczyciele, a spotkanie to z pewnością należy do tych, które można zamknąć w najszlachetniejszej skrzyni niezapomnianych wspomnień i przeżyć.

Mateusza Cetnarskiego, dzięki uprzejmości dyr. Marii Nowakowskiej, zaprosił pomysłodawca i organizator spotkania, nauczyciel Szkoły Podstawowej w Domatkowie Jacek Kret.

J.K.

To jest wzór do naśladowania!

KOLEDNICZA PARADA IDZIE DALEJ, PRZEGLĄD KOLEDNICZY AD 2017 W ŚWIĘTO TRZECH KRÓLI

Bogaty obyczaj ludowego kolędowania coraz częściej przenosi się na sceny świetlic i domów kultury. Ta prastara, niezwykle popularna spontaniczna forma teatralna, służąca przetworzeniu i emocjonalnemu wyrażeniu przez lud religijnej tradycji, jak co roku zagościła w Kolbuszowej. Kolęda, podobnie jak Jasełka, odgrywana była kiedyś w kościołach. Dynamika kolędników uznana została jednak za zbyt swobodną. Kolęda znalazła swoją kontynuację w terenie, wyrażając w sposób entuzjastyczny radość z przeżywania świąt, interpretując biblijną wiedzę o narodzeniu Jezusa po chłopsku, stając się istotnym elementem ludowej, narodowej tradycji.

W pierwszych kolędach uczestniczyły żywe zwierzęta (to wśród nich w stajni narodził się Jezus). W raniżowskiej kolędzie, pięknie ubrany koń wprowadzany był przez kolędników do izby, wraz z nimi uczestniczył w swoistym życzeniowym świątecznym rytuale. W kolędzie z Herodem czuje się jeszcze kościelne dostojęstwo obyczaju. Chodzenie z szopką nawiązuje do Jasełek, tylko odgrywanych kukielkami. Koza, turoń, kobyłka, Żyd, dziad to dynamiczne postacie kolędników, wzbudzające w domu gospodarzy bardzo oczekiwany, nobilitujący rodzinę zamęt.

Ochrona od zapomnienia niezwykle pięknej (jakże różnorodnej), tradycyjnej polskiej kolędy, to główna motywacja do organizacji (już od ponad trzydziestu pięciu lat) kolbuszowskiego przeglądu widowisk. Zaczęto w latach osiemdziesiątych za sprawą Muzeum Kultury Ludowej, Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej i rzeszowskich instytucji - Wojewódzkiego Domu Kultury, a wcześniej Muzeum Regionalnego.

Obecną kolędę tworzą pasjonaci, robią to z patriotycznego umiłowania rodzimej tradycji, przenoszonej w ich środowiskach przez pokolenia. W tym roku w przeglądzie brało udział ponad stu aktorów amatorów. Zgłosiło się osiem zespołów, jednak przyjechało siedem. Zawiodło zdrowie u bab od „Babskiej Kolędy” z Wólki Grodziskiej, czego organizatorzy bardzo żałują, gdyż ta forma przedstawienia nigdy jeszcze na przeglądzie nie była prezentowana. Nie zawiodła rzeszowska telewizja, zamieszczając reportaż z wydarzenia na równi z coraz bardziej popularną nową formą - Orszakiem Trzech Króli.

Parada kolędnicza wyruszyła tym ra-

zem z kościoła pw. Św. Brata Alberta do MDK. Mszę celebrował ks. dziekan Jan Pępek. Wśród występujących były trzy grupy dziecięce i młodzieżowe: Lubeckie Szkuty, Lubcoki i Przedborzanie. Młodym i dojrzałym kolędnikom należą się głębokie ukłony za kontynuowanie pięknego niematerialnego dziedzictwa kulturowego. Słowa uznania kolędnikom przekazał, otwierając przegląd, Wiceburmistrz Kolbuszowej Marek Gil.

Ta płynąca z potrzeby serca pasja do ochrony od zapomnienia tradycyjnych obyczajów, godna jest naśladowania, a postawa artystów - dzieci, młodzieży i dorosłych - największego szacunku. Przegląd nie pozwala zapomnieć starego obyczaju, rolę małych społeczności jest utrwalanie go i funkcjonowanie w środowisku zgodnie z umiłowaniem tradycji i polskości. Nowoczesność nie usprawiedliwia braku podstaw wiedzy o narodowej tradycji.

Werdykt jury był z kolei w duchu króla Salomona. Jurorzy: Jerzy Dynia przewodniczący, Jolanta Dragan, Maria Kula i Mateusz Starzec - członkowie, przyznało cztery I nagrody kolędnikom:

Zespołu Kolędniczego „Raj” z Ujeźnej za widowisko „Kolęda z Herodem” w kwocie 750 zł, ufundowaną przez Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie

Zespołu Folklorystycznego „Folusz” z Giedlarowej za widowisko „Po kolędzie z turońmi” w kwocie 750 zł, ufundowaną przez Wojewódzki Dom Kultury

w Rzeszowie

Zespołu Kolędniczego „Herody” z Harasiuk za widowisko „Herody z Turkiem” w kwocie 750 zł, ufundowaną przez Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej

Zespołu Kolędniczego „Lubcoki” z Lubczy za widowisko „Kolędniczy z kozą” w kwocie 750 zł, ufundowaną przez Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej.

II nagrodę otrzymali kolędnicy z **Zespołu Kolędniczego** przy KSM w Przedborza w kwocie 650 zł, ufundowaną przez Miejski Dom Kultury w Kolbuszowej.

III nagrodę otrzymał **Zespół Kolędniczy „Lubeckie Szkuty”** w kwocie 600 zł, ufundowaną przez Miejski Dom Kultury w Kolbuszowej.

Jury wyróżniło **Zespół Ludowy Cmolasianie** z Cmolasu kwotą 550 zł, ufundowaną przez Miejski Dom Kultury w Kolbuszowej.

Usatysfakcjonowanym kolędnikom nagrody wręczyli dyrektorzy Marek Jastrzębski WDK Rzeszów, Jacek Bardan MKL i Wiesław Sitko MDK w Kolbuszowej.

Do zobaczenia za rok, niech zwyczaj kolędowania nigdy nie zaniknie.

Wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

Józefa Niezgody

Założyciela i członka Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przyrody i Kultury im. J.M. Gosłara, wieloletniego społecznego kustosa i współtwórcy Muzeum Regionalnego w Kolbuszowej

Żonie i rodzinie zmarłego

składają:

Dyrektor i pracownicy Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Kolbuszowej oraz Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich Oddział w Kolbuszowej

Rodzinie zmarłego

Tadeusza Nogi

Wyrazy głębokiego współczucia

składają

Dyrektor i pracownicy Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Kolbuszowej

Pani Marzenie PUZIO

Pracownicy GOPS w Kolbuszowej

**Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

TEŚCIA

składają

Burmistrz Kolbuszowej

i pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

Pani Małgorzacie MIERZEJEWSKIEJ

Pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

**Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

TATY

składają

Burmistrz Kolbuszowej

i pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

Rodzinie zmarłego

ŚP. JERZEGO KUBISIA

wyrazy współczucia

składają

Burmistrz Kolbuszowej i Pracownicy Urzędu

Miejskiego

Panu Krzysztofowi WILKOWI

Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Kolbuszowej

**wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

OJCA

składają

Burmistrz Kolbuszowej oraz Pracownicy Urzędu

Miejskiego

Panu Krzysztofowi WILKOWI

Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Kolbuszowej

**wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

OJCA

składają

Radni Rady Miejskiej w Kolbuszowej

W dniu 17 stycznia zmarł w wieku 84 lat

JÓZEF WILK

długoletni członek OSP Domatków, sołtys wsi, działacz
społeczny

Cześć Jego Pamięci

Burmistrz i Radni Rady Miejskiej w
Kolbuszowej

Żonie i Rodzinie zmarłego

JÓZEFA NIEZGODY

Wieloletniego Dyrektora MDK w Kolbuszowej
oraz Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy Kolbuszowa

Wyrazy głębokiego współczucia

składają

Burmistrz Kolbuszowej

i pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

Żonie i Rodzinie zmarłego

JÓZEFA NIEZGODY

Wieloletniego Dyrektora MDK w Kolbuszowej
oraz Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy Kolbuszowa

Wyrazy głębokiego współczucia

składają

Przewodniczący

oraz Radni Rady Miejskiej w Kolbuszowej

Panu Janowi PUZIO

Kierownikowi KRUS w Kolbuszowej

**Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

OJCA

składają

Burmistrz Kolbuszowej

i pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

Rodzinie zmarłej

ZOFII SKOWROŃSKIEJ

Wieloletniej pracownicy Urzędu Gminy w Kolbuszowej

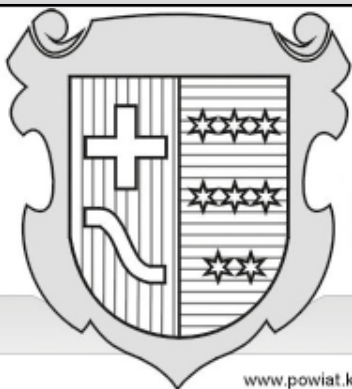
**Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci**

składają

Burmistrz Kolbuszowej

i pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

INFORMACJE POWIATOWE

POWIAT ■ RADA ■ STAROSTWO

www.powiat.kolbuszowski.pl

e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl

tel. +48 (17) 22 75 880, fax +48 (17) 22 71 523

MAMY WOLONTARIUSZA 2016 ROKU!

W czwartek (30 grudnia), podczas sesji Rady Powiatu Kolbuszowskiego, nastąpiło uroczyste wręczenie statuetek oraz nagrody głównej dla Wolontariusza Powiatu Kolbuszowskiego 2016 roku. W tym roku ten znaczny tytuł przyznany został pani Krystynie Stydze.

- Dziękuję bardzo za docenienie mojej wieloletniej pracy. To nie znaczy, że ją zakończę, ponieważ zawsze przyświecało mi hasło, że dane dobro powraca – mówiła pani Krystyna Styga podczas swojego wystąpienia. - Kiedyś przeczytałam piękne słowa, które brzmią: „jak nie wiesz co robić czyń dobro” i tego się trzymajmy na każdy dzień – dodała ubiegłoroczna wolontariuszka. Pani Krystyna złożyła również wszystkim noworoczne życzenia. – Życzę wam, aby każdy z nas w swoim działaniu umiał znaleźć to dobro dane drugiemu człowiekowi, bo ono jest najbardziej wartościowe – jak wywołuje się uśmiech na twarzy dorosłego, starszego, samotnego człowieka czy małego dziecka, do którego wyciąga się rękę. Dlatego, jak nie wiemy co robić, czyńmy dobro – dodała Krystyna Styga.

W ubiegłym roku do konkursu na Wolontariusza Powiatu Kolbuszowskiego 2016 roku zgłoszone zostały cztery kandydatury. Nominowani zostali: Krystyna Styga, Maria Krogulec, ks. Przemysław Dudek oraz Ignacy Wiącek. Wyrazy uznania i podziękowania ubiegłorocznym nominowanym oraz laureatce złożył Starosta Kolbuszowski Józef Kardys. – Dziękuję wam za waszą pracę na rzecz drugiego człowieka. Gratuluję dokonań i osiągnięć – mówił. – Życzę wam wytrwałości i wielu sił w realizowaniu planów i zamierzeń – dodał Starosta Kolbuszowski.

Konkurs wyłaniający Wolontariusza Powiatu Kolbuszowskiego organizowany jest corocznie, począwszy od 2010 roku. Celem tego przedsięwzięcia jest uhonorowanie działaczy społecznych, podejmujących bezinteresowną aktywność na rzecz mieszkańców powiatu kolbuszowskiego. W gronie naszych Wolontariuszy znajdują się: Barbara Burek, Stanisław Kosiorowski, Ewa Wójcicka, Maria Strzępa, Władysława Gorecka oraz Zenona Chodorowska. w 2016 roku do tego grona dołączyła Krystyna Styga. Gratulujemy i zachęcamy do udziału w konkursie już za rok.

Barbara Żarkowska

Wolontariuszem Powiatu Kolbuszowskiego 2016 roku została pani Krystyna Styga. Fot. B. Żarkowska

Opis działań pani Krystyny Stygi

Krystyna Styga wolontariatem zajmuje się od 2003 roku. To osoba bardzo aktywna społecznie. Jest nauczycielem informatyki i techniki w Zespole Szkół nr 2 w Kolbuszowej. Swoją pracę wykonuje z pełnym zaangażowaniem i oddaniem. Jednocześnie znajduje czas i siły na działanie i organizowanie różnorodnych akcji na rzecz osób potrzebujących pomocy. Jest Prezesem Kolbuszowskiego Klubu Nordic Walking. Organizuje zawody w tej dziedzinie dla młodzieży i dorosłych. Jest również animatorką życia sportowego dla mieszkańców powiatu kolbuszowskiego, przez co jednoczy wiele pokoleń: dzieci, młodzież, dorosłych, pracujących oraz emerytów. To osoba bardzo komunikatywna, pozytywnie nastawiona do życia, otwarta i gotowa nieść pomoc innym. W szkole, wraz z młodzieżą, zajmuje się zbieraniem nakrętek, za które kupowany jest sprzęt dla osób niepełnosprawnych. Ponadto pani Krystyna współpracowała ze szkolnym kołem „Caritas”, współorganizując zbiórki i kwesty przeznaczone na dożywianie dzieci szkolnych. Uczestniczyła również, z Fundacją Rozwoju „Serce” w Kolbuszowej, przy zbiórkach żywności.

Pani Krystyna jest liderem kolbuszowskiego projektu Stowarzyszenia „Wiosna” – Akademia Przyszłości, którego celem jest pomoc dzieciom mającym trudności emocjonalne oraz problemy w nauce. Ponadto w latach 2013-2015 była liderem rejonu Kolbuszowa akcji „Szlachetna Paczka”. W tym roku natomiast była wolontariuszem akcji „Szlachetna Paczka”.

Nominowana do tytułu Wolontariusz Powiatu Kolbuszowskiego 2016 roku pani Maria Krogulec.

ŚWIĄTECZNA SESJA RADY POWIATU W KOLBUSZOWEJ

Świąteczne życzenia, występ uczniów Zespołu Szkół w Kupnie, wspólne łamanie opłatkiem, podsumowanie 2016 roku oraz słowa podziękowania – pod takim znakiem upłynęła świąteczna sesja Rady Powiatu Kolbuszowskiego, która odbyła się w czwartek (29 grudnia).

Świąteczną sesję Rady Powiatu rozpoczął występ jasełkowy, przygotowany przez uczniów Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Kupnie oraz ich opiekunów. Scenariusz opracowała siostra Barbara Madej, chór szkolny przygotował nauczyciel Czesław Łopata. Mottem przewodnim inscenizacji były słowa: „Miej otwarte serce”. Jasełka przedstawione przez dzieci i młodzież niosły treści tradycyjne oraz współczesne, odnoszące się do naszego życia oraz do baśni Andersena „Dziewczynka z zapałkami”.

Praca na rzecz społeczności kolbuszowskiej

Po występie nastąpiło wspólne łamanie opłatkiem, pobłogosławionym przez ks. Dziekana Kazimierza Osaka. Następnie głos zabrał poseł RP Zbigniew Chmielowiec, który odniósł się do uchwalonego budżetu na rok 2017. - Jestem przekonany, że w tym budżecie, w miarę możliwości, zawarte zostały zadania, na które najbardziej oczekują nasi mieszkańcy – powiedział poseł RP. Następnie podziękował władzom województwa za pomoc okazaną Samorządowi Powiatowemu oraz Samorządom Gminnym. Zbigniew Chmielowiec słowa podziękowania skierował również do policji, państwowej straży, leśników, radnych Rady Powiatu Kolbuszowskiego, instytucji, stowarzyszeń oraz wszystkich, którym leży na sercu dobro powiatu kolbuszowskiego. – Dziękuję wam za pracę na rzecz społeczności kolbuszowskiej – dodał.

Podziękowania za współpracę

Z kolei Radna Sejmiku Ewa Draus zaznaczyła, że 2016 rok dla powiatu kolbuszowskiego był czasem sukcesów oraz zrealizowanych inwestycji, ale był też czasem trudnych decyzji, które trzeba było

podjąć. - W imieniu Samorządu Województwa Podkarpackiego chciałabym podziękować panu Staroście, Zarządowi Powiatu jak i radnym powiatowym za działania, które podejmujecie na rzecz dobra mieszkańców powiatu kolbuszowskiego. Dziękuję za bardzo dobrą współpracę, która przynosi dobre efekty. Dzięki niej wiele działań

było możliwych do realizacji – podkreśliła radna. - Jestem przekonana, że w 2017 roku współpraca z panem posłem, starostą, wójtami oraz jednostkami powiatowymi przyniesie dobre rezultaty, ale też będzie sprzyjać realizacji wyzwań, jakie niesie budżet powiatu na 2017 rok - dodała. Podkreśliła, że przyszły rok będzie czasem ważnych reform i zmian. – Dlatego też panu staroście życzę dużo siły i wytrwałości przy przechodzeniu przez te zmiany i reformy, aby ten 2017 rok obfitował w same dobre inwestycje i sukcesy – dodała na koniec radna Sejmiku.

Lepsze drogi powiatowe

Z kolei burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba miniony rok nazwał rokiem wielu wyzwań i odważnych decyzji. - W imieniu wójtów gmin z powiatu kolbuszowskiego chciałabym pogratulować Samorządowi Powiatu Kolbuszowskiego osiągnięć, z których wszyscy jesteśmy zadowoleni, a szczególnie mieszkańcy – powiedział. Podkreślił, że stan dróg powiatowych z roku na rok ulega poprawie. - I 2016 rok jest tego dobrym przykładem – stwierdził burmistrz. Ponadto docenił trud i wysiłek wkładany w realizację inwestycji drogowych. - Chcę podziękować panu staroście, Zarządowi Powiatu oraz radnym powiatowym za te dobre decyzje i odważne działania, bez których nie byłoby tak dobrych efektów – dodał burmistrz Jan Zuba.

Jasełka w wykonaniu uczniów Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Kupnie. Fot. B. Żarkowska

Rok pomyślny dla inwestycji drogowo-mostowych

Podczas świątecznej sesji Rady Powiatu miniony rok podsumował również Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś. - Pod względem inwestycyjnym był to rok pomyślny dla Powiatu Kolbuszowskiego. W tym czasie odremontowaliśmy prawie 23 kilometry dróg powiatowych, gruntownie przebudowaliśmy most w Porębach Dymarskich jak również, wspólnie z samorządami gminnymi, wybudowaliśmy kilka nowych odcinków chodnika – zaczął Starosta Kolbuszowski. W większości ubiegłoroczne inwestycje drogowo-mostowe przeprowadzone zostały przy udziale funduszy zewnętrznych, pozyskanych przez Samorząd Powiatu Kolbuszowskiego. W 2016 roku była to niebagatelna kwota rzędu 4,3 mln zł. Łącznie na inwestycje drogowo-mostowe oraz budowę chodników w 2016 roku wydanych zostało 8,2 mln zł. Na służbę zdrowia natomiast w 2016 r. przeznaczono w sumie 800 tys. zł. Początkowo w budżecie Powiatu na potrzeby SP ZOZ Kolbuszowa zabezpieczona została kwota w wysokości 650 tys. zł, kolejne 150 tys. zł radni Rady Powiatu przekazali podczas sesji Rady Powiatu Kolbuszowskiego, która odbyła się 29 grudnia. Fundusze trafiły na: zakup wieży laparoskopowej dla Oddziału Urologicznego, zakup wyposażenia istniejącej aparatury medycznej dla Oddziału Urologii, zakup czterech łóżek dla Izby Przyjęć oraz przebudowę i wyposażenie Izby Przyjęć w Szpitalu Powiatowym w Kolbuszowej.

Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś, podczas grudniowej sesji podziękował wszystkim tym, którzy przyczynili się do rozwoju naszego powiatu. - W tym miej-

Świąteczna sesja Rady Powiatu Kolbuszowskiego – 29 grudnia.

Wystąpienie Starosty Kolbuszowskiego Józefa Kardysia.

Wspólne łamanie opłatkiem.

scu składam serdeczne podziękowania panu Posłowi Zbigniewowi Chmielowcowi za wszelką okazaną pomoc. Dziękuję Samorządowi Województwa Podkarpackiego – panu Marszałkowi oraz pani Wojewodzie za bardzo dobrą współpracę, która przyczyniła się do wybudowania wielu kilometrów dróg. Słowa podziękowania popłynęły również do samorządów gminnych. - W pierwszej kolejności dziękuję: Gminie Dzikowiec, Gminie Majdan Królewski, Gminie Niwiska, Gminie Cmolasy, Gminie Kolbuszowa oraz Gminie Raniżów za bardzo dobrą współpracę, której wymiernym efektem są odremontowane drogi powiatowe oraz nowo wybudowane odcinki chodników. Służą one wszystkim mieszkańcom naszego powiatu. Dziękuję za zrozumienie oraz udzieloną pomoc finansową.

Słowa podziękowania otrzymali również: Komenda Powiatowa Policji w Kolbuszowej za służbę na rzecz bezpieczeństwa społeczności Powiatu Kolbuszow-

skiego, Komenda Państwowej Straży Pożarnej, Ochotnicze Straże Pożarne za czuwanie nad bezpieczeństwem mieszkańców Powiatu Kolbuszowskiego w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz usuwaniu skutków klęsk żywiołowych, dyrekcja oraz cała załoga Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Kolbuszowej za troskliwą i profesjonalną opiekę medyczną nad pacjentami, pracownicy Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, Szkoła Specjalna w Kolbuszowej Dolnej, Środowiskowe Domy Samopomocy, Warsztaty Terapii Zajęciowej, czyli instytucje działające na rzecz osób najbardziej potrzebujących wsparcia i troski.

Starosta Kolbuszowski podziękował również Fundacjom i Stowarzyszeniom, pracującym dla dobra naszego Powiatu, dyrektorom i nauczycielom naszych szkół ponadgimnazjalnych za trud włożony

w wychowanie i kształcenie naszej młodzieży, Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej za rozwój i popularyzację czytelnictwa, Zarządowi Dróg Powiatowych, pracownikom Biura Obsługi Jednostek Samorządu Powiatowego oraz całej załozie Starostwa Powiatowego za ogromny wysiłek przy realizacji budżetu oraz zadań, wynikających z ustawy o samorządzie powiatowym, a także zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

- Dziękuję także przedsiębiorcom za zaangażowanie i wkład w rozwój gospodarczy naszej małej Ojczyzny poprzez tworzenie miejsc pracy dla naszych mieszkańców. Na koniec wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego, a nie zostali wymienieni przez mnie, również składam serdeczne podziękowania – podsumował Starosta Józef Kardys.

BARBARA ŻARKOWSKA

ŚWIĄTECZNE PACZKI TRAFIŁY DO RODZIN

Paczki pełne różnych produktów spożywczych oraz rzeczy potrzebne do domu trafiły już do rodzin z naszego powiatu. Obdarowane rodziny składają serdeczne podziękowania wszystkim darczyńcom.

Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej już od kilku lat aktywnie włącza się w organizowanie świątecznej pomocy dla potrzebujących rodzin z naszego powiatu. Nie inaczej było i tym razem. Na apel o dobrowolnej zbiórce chętnie odpowiedzieli pracownicy Starostwa Powiatowego oraz jednostek podległych. Zebrane środki pozwoliły na przygotowanie świątecznych paczek dla dwóch rodzin z powiatu kolbuszowskiego, które zostały wybrane przy współpracy z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie. Dzięki zebranych funduszom zakupione zostały: produkty żywnościowe, środki czystości, pościel, zabawki, słodycze oraz inne potrzebne produkty.

Świąteczna pomoc, przygotowywana dzięki hojności pracowników Starostwa oraz jednostek podległych, trafiła do rodzin, którym doskwiera ubóstwo oraz problemy związane z niepełnosprawnością. Jeszcze raz serdecznie dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie świątecznych paczek.

B. ŻARKOWSKA

Wszystkim pracownikom Starostwa Powiatowego oraz jednostek dziękujemy za włączenie się w przygotowanie Świątecznych Paczek dla potrzebujących rodzin z powiatu kolbuszowskiego. Fot. B. Żarkowska

ROCZNICA WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO

We wtorek (13 grudnia), w kościele pw. Św. Brata Alberta, odbyły się uroczystości upamiętniające 35. rocznicę wprowadzenie stanu wojennego.

Z tej okazji o godz. 18 odprawiona została Msza św. w intencji ofiar represji stanu wojennego. Następnie przedstawiciele władz samorządowych oraz przybyłe delegacje złożyli symboliczne wiązanki kwiatów przed pomnikiem Św. Brata Alberta. W uroczystej Mszy św. uczestniczyła orkiestra oraz chór Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Kolbuszowej.

OPR. B. ŻARKOWSKA

Uroczystości upamiętniające 35. rocznicę wprowadzenie stanu wojennego.

SUKCESY UCZNIÓW ZESPOŁU SZKÓŁ TECHNICZNYCH

Awans do półfinałów wojewódzkich piłkarzy ręcznych!!! Kolbuszowska drużyna pokonała chłopców z Dębicy 12:7 i zremisowała z drużyną z Mielca 6:6. Tytuł mistrza w zawodach rejonowych zapewnił zawodnikom ZST w Kolbuszowej awans do półfinałów wojewódzkich.

„Drugie życie świecy”

W piątek (16 grudnia) nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu szkolnego z chemii i fizyki „Drugie życie świecy”. W sumie na konkurs wpłynęło 35 prac. Komisja konkursowa miała niełatwe zadanie i ostatecznie po długich dyskusjach i naradach zdecydowała się przyznać I miejsce Sławomirowi Surowcowi oraz Danielowi Czerebie; II miejsce - Sławomirowi Darłakowi, Kamilowi Zuberowi, Mateuszowi Kosiorowskiemu; III miejsce - Damianowi Bujakowi. Wyróżnienia zdobyli: Kamil Zięba, Norbert Rzeszut, Kamila Żyła, Seweryn Dłużeń, Tomasz Sondej oraz Krzysztof Piechota.

Uczniowie ZST awansowali do półfinałów wojewódzkich.

Ogólnopolska Olimpiada Logistyczna

Początkiem grudnia, w Zespole Szkół Technicznych w Kolbuszowej odbył się okręgowy etap Ogólnopolskiej Olimpiady Logistycznej, zorganizowanej przez Wyższą Szkołę Logistyki z Poznania. Celem tej inicjatywy było rozbudzenie wśród uczniów zainteresowania branżą TSL, wpływ na kształcenie przyszłej kadry logistycznej oraz pomoc w ocenie programów nauczania w szkołach średnich i policealnych. W Olimpiadzie wzięło udział 60 uczniów reprezentujących dwanaście szkół z województwa podkarpackiego i świętokrzyskiego (Janów Lubelski, Kro-

sno, Kolbuszowa, Dynów, Sanok, Rzeszów, Leżajsk, Tarnobrzeg, Stalowa Wola, Staszów, Ostrowiec Świętokrzyski, Starachowice).

Kolbuszowski Zespół Szkół Technicznych reprezentowało pięcioro uczniów technikum logistycznego: Bartosz Kulig (III E), Szymon Narowski (III E), Arkadiusz Rajpold (II D), Paulina Sitko (IVD) oraz Dawid Stapor (III E). Jest to bardzo liczna reprezentacja i ogromny sukces uczniów kolbuszowskiego ZST, biorąc pod uwagę fakt, iż w całej Polsce o awans do II etapu walczyło 7800 osób z 316 szkół.

Uczniów do Olimpiady przygotowywali nauczyciele przedmiotów logistycznych: Anna Leśniowska-Boroń oraz Konrad Zieliński. Do finału, który odbędzie się 3 marca 2017 r. w Poznaniu zakwalifikuje się 30 najlepszych uczniów. Na laureatów czekają bezpłatne studia w Wyższej Szkole Logistyki, zwolnienie z części pisemnej egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, atrakcyjne staże w przedsiębiorstwach będących liderami w branży TSL oraz wartościowe nagrody rzeczowe.

OPR. B. ŻARKOWSKA

Pani Halinie WILK

Pracownicy Biura Obsługi Jednostek Samorządu Powiatowego

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

OJCA

składają:

Starosta i Zarząd Powiatu, Przewodniczący Rady, Radni Powiatu Kolbuszowskiego oraz Pracownicy Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej

Osoba do kontaktu: Barbara Żarkowska
Wydział Promocji i Kultury Powiatu
Kolbuszowskiego tel. (17) 74 45 730
e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl

Kulinaria

ROZGRZEWAJĄCE ZUPY TRADYCYJNE

Tradycyjne zupy – smaczne i treściwe, rozgrzewają od środka jak mała co. Gdy dookoła mroźna zima, nie ma nic bardziej krzepiącego niż talerz gorącej zupy. Zimowe miesiące niekoniecznie muszą oznaczać ciężkostrawną kuchnię.

Janina Olszowy

Zupy, zwane dawniej polewkami, były znane i wysoko cenione w kuchni staropolskiej. Zupa w codziennym posiłku spełnia ważną rolę, bowiem nie tylko dostarcza energii i składników odżywczych, lecz także pobudza łaknienie, przez co pomaga trawieniu, rozgrzewa lub chłodzi, przy tym urozmaica posiłek codzienny. Zupa może też zastąpić na obiad danie drugie pod warunkiem, że pokryje zapotrzebowanie na wszystkie składniki odżywcze i energię. Należy pamiętać o zasadzie mówiącej, że zupa, drugie danie i deser powinny się uzupełniać pod względem wartości odżywczej, smaku, zapachu, konsystencji i barwy. Obecnie zupy wychodzą z mody, ponieważ zarzuca się im, że są zbyt tłuczące. Zarzut ten jest tylko częściowo słuszny. Tłuczące bowiem są zupy zawiesiste, tłuste, zbyt słone. W tradycyjnie zestawionym obiedzie zupa powinna spełniać rolę lekkiego wstępu, bo jej zadaniem nie jest sycić, lecz zaostrić apetyt i rozgrzać żołądek. Zupy jako potrawy dietetyczne są wprost niezastąpione, przecież odgrywają odpowiedzialną i ważną rolę w żywieniu dzieci, chorych i ludzi starszych. A zatem zamiast eliminować zupy z jadłospisu, wystarczy zmodyfikować przepisy, przystosowując je do mniejszego zapotrzebowania na kalorie. Zupy służą naszemu zdrowiu, ponieważ zawierają więcej składników mineralnych niż warzywa gotowane w wodzie, którą wylewamy. Wraz z warzywami są źródłem cennego błonnika. Zupy uważane są przez medycynę ludową wręcz za lekarstwo, np. krupniki, które pomagają przy niestrawności, zaś rosół z kury polecany jest przy przeziębieniach. Tradycyjny rosół babci, o tej porze roku w wielu domach, stanowi nieomal obowiązkowy punkt świątecznego czy okazjonalnego obiadu. W Polsce to król wszystkich zup. Kuchnia staropolska słynęła ze znakomitych rosółów. Adam Mickiewicz opisując w „Panu Tadeuszu” ucztę staropolską (Pieśń XII) wspominał – „...rosół staropolski sztucznie gotowany. Do którego pan Wojski z dziwnymi sekretami wrzucił kilka pereł i sztukę monety (Taki rosół krew czyści i pokrzepia zdrowie)...”.

To prawda, że współczesna medycyna, dietetycy zalecają duże umiarkowanie w częstym spożywaniu esencjonalnych i tłustych rosółów, szczególnie tym, co już po czterdziestce.

Rosół to wywar z mięsa i warzyw oraz przypraw. Gotuje się go długo na małym

ogniu, pod przykryciem. Przygotowywany jest zazwyczaj z jednego rodzaju mięsa, np. wołowiny lub kury, jak również z kilku gatunków mięsa. Wraz z mięsem wygotowuje się kości (szczególnie cenione są kości szpikowe). W staropolskiej kuchni szpik gorący podawano przed rosółem jako smaczną przekąskę. Gospodynie często przyrządzały zupy na bazie domowego rosółu. Przy przygotowywaniu zupy bardzo ważna jest kolejność dodawania składników do wywaru lub wody. W pierwszej kolejności mięso, nasiona strączkowe, kasze, grzyby – produkty wymagające dłuższego gotowania, warzywa w całości, warzywa rozdrobnione (ziemniaki 20 minut przed końcem gotowania). Kwaśne produkty (kiszona kapusta, ogórki, szczaw, szpinak) należy gotować oddzielnie i po ugotowaniu łączyć z wywarem i pozostałymi składnikami, które są miękkie. Przetrzywanie zupy zbyt długo na ogniu powoduje jej zmętnienie, utratę walorów smakowych i zapachowych. Zupa będzie lepsza, jeżeli rozdrobnione warzywa najpierw lekko podsmażymy na małej ilości tłuszczu (masła, oleju).

Nazwa zupy pochodzi przeważnie od głównego składnika nadającego jej charakterystyczny smak, zapach, choć nie jest to regułą. Zupy dzielimy na kilka zasadniczych grup: czyste, zagęszczone, podprażone i przecierane. Przyprawy dodaje się do wywaru nie wcześniej niż na 8-10 minut przed końcem gotowania. Gotujemy tradycyjne, zacne, staroświeckie zupy, przyrządzając je w ilościach wskazanych przez rozsądek. Zupy bowiem są, i nadal pozostaną, niezastąpione, zarówno te codzienne jak i te od święta w naszych jadłospisach.

Tradycyjny rosół wołowo-drobiowy

1 kg wołowiny „rosolowej” (łopatka, przęga, szponder), połówka kury, 2-3 marchewki, 1-2 pietruszki, 1 por, 1 mały lub pół dużego selera, 1 duża cebula, plasterek buraka o grubości 1 cm, 15 ziarenek czarnego pieprzu, 2-3 ziarenka ziela angielskiego, 2-3 listki laurowe, natka zielonej pietruszki, koperku, 1 łyżka miodu (lipowego, akacjowego), sól, pieprz do smaku.

Mięso umyć pod bieżącą wodą, opłukać, włożyć do dużego garnka i zalać zimną wodą (4 l), zagotować na ostrym ogniu. Zdjąć szumowiny łyżką cedzakową, po czym gotować rosół na wolnym ogniu ok. 50 minut (wywar powinien tylko „mru-

gać”). Cebulę opalić, przypiec tak, by skórka częściowo szerniała i przełożyć wraz z oczyszczonymi warzywami i przyprawami, gotować na malutkim ogniu pod częściowym przykryciem pokrywką około 2 godzin. Rosół precedzić przez gęste sito wyłożone gazą, doprawić do smaku miodem, solą, pieprzem. Podawać z makaronem lub innymi dodatkami wg własnego upodobania, na przykład po lasowiacku - z gotowanymi całymi ziemniakami.

Rosół z kury

1 kura, pęczek włoszczyzny (bez kapusty włoskiej), 2 łodygi selera, 1 nieduża cebula, kilka ziarenek pieprzu, 2 ziarenka ziela angielskiego, 2 listki laurowe, sól, pieprz, łyżka miodu, posiekana natka pietruszki, koperku.

W dużym garnku zagotować 3 l wody. Sprawioną i starannie umytą kurę podzielić na porcje i wraz z podrobami wrzucić do wrzątku. Zagotować, usunąć szumowinę, po czym dodać ziarenka pieprzu, ziela angielskiego, listki laurowe i na bardzo wolnym ogniu gotować (od tego zależna jest klarowność rosółu). Kiedy mięso będzie prawie miękkie, dodać obraną i umytą włoszczyznę, posolić i gotować dalej do miękkości mięsa i warzyw (należy wiedzieć, że dłuższe gotowanie wpływa niekorzystnie na aromat i smak rosółu). Pod koniec gotowania dodać przypieczoną na ogniu cebulę. Kiedy mięso i warzywa będą miękkie, wyjąć z rosółu (zaniechanie tej czynności spowoduje pogorszenie smaku). Do gorącego rosółu wrzucić gałązki selera (nie gotować), doprawić rosół solą, miodem i pieprzem. Podawać rosół z ulubionymi dodatkami.

Dodatki do rosółu:

ziemniaki (najlepiej drobne), gotowane we wrzątku z solą.

kostka z kaszy manny – pół szklanki wody zagotować ze szczyptą soli, mieszając wsypać 10 dag kaszy manny i gotować, aż kaszka wchłonie płyn. Po czym wylać na tacę, płytki talerz, a gdy zastygnie, pokroić w kostkę i podawać z rosółem.

naleśnikowe krążki – zmiksować 2 jajka z pół szklanki mleka, dodać 2 czubate łyżki mąki, 1 łyżkę oleju i szczyptę soli. Usmażyć trzy naleśniki, każdy zwinąć w ciasny rulon i pokroić w krążki, ułożyć na talerzach i zalać gorącym rosółem.

Zupa kminkowa z kładzionymi kluskami
3 kopiate łyżki kminku, 1 szklanka mleka, pół szklanki wody, 1 i 1/2 l wywaru mięsnego (bulionu), pół szklanki śmietanki 30%, 2 żółtka, sól, pieprz.

Kluski kładzione z kaszy manny: 15 dag kaszki manny, 2 jajka, 1 łyżka masła.

Kminek wypłukać, osączyć i wrzucić do wody wymieszanej z mlekiem, gotować pod przykryciem na małym ogniu ok. 1 godziny, po czym kminek odcedzić na sitku, wywar połączyć z rosółem. Przygotować kluseczki. Do salaterki wbić jajka, dodać miękkie masło, wsypać kaszę, posolić do smaku i wyrobić drewnianą łyżką na gładką masę. Ciasto odstawić na 20 minut.

Zagotować zupę, łyżeczkę maczać w zupie i kłaść nią małe kluseczki na wrzątek. Gdy kluseczki wypłyną na powierzchnię, gotować jeszcze 2 minuty. Śmietankę połączyć z rozbełtanymi żółtkami, wymieszać dodając po łyżce wrzącej zupy, a następnie wlać do gorącej zupy (nie gotować). Doprawić do smaku białym pieprzem, miodem, ewentualnie cukrem. Na talerzu posypać koperkiem.

Barszcz ukraiński klasyczny na co dzień
3 niewielkie buraki, 4 pomidory lub łyżka przecieru, 2 marchewki, 1 pietruszka, pół selera, 4 ziemniaki (średnie), 15 dag kapusty białej, 1 cebula, 1 jabłko (szara reneta), 10 dag fasoli, 2 łyżki oleju słonecznikowego lub sojowego, 3/4 szklanki śmietany 18%, sól, cukier, czosnek, pieprz, majeranek, 2 łyżki posiekanej natki pietruszki.

Ugotować lub upiec umyte bez obierania buraki, wystudzić, obrać i zetrzeć na tarce o dużych oczkach. Fasolę zalać wrzącą wodą i odstawić na 2 godziny, odcedzić, zalać świeżą wodą i gotować. Do półmiękkiej fasoli dodać pokrojoną w kostkę marchew, pietruszkę, seler oraz poszatowaną kapustę i pokrojone w kostkę ziemniaki, dolać 1 l wrzącej wody i gotować 10 minut. Cebulę obrać, drobno posiekać, zeszklić na oleju, wymieszać ze startymi burakami i dodać do zupy wraz ze zmiążdżonym czosnkiem i startym na tarce jabłkiem. Gdy ziemniaki będą prawie miękkie, zupę wzbogacić obranymi i pokrojonymi w kostkę pomidorami lub 1 łyżką przecieru pomidorowego. Po czym przyprawić do smaku pieprzem, majerankiem, solą, cukrem lub 1 łyżką miodu. Na talerzu dodać kleks śmietany i posypać natką. Kto woli ten barszcz bardziej kwasowy, może wcisnąć sok z cytryny.

Zupa cebulowa

1 kg cebuli, 6 ząbków czosnku, 4 łyżki oliwy (oleju z pestek winogron), 1 łyżka masła, 1 i 1/2 l warzywnego bulionu, 2 listki laurowe, 1 łyżeczka suszonego tymianku lub 1 pęczek świeżego, sól, pieprz, 6 kromek bagietki, 12 dag żółtego sera.

Cebule obrać, pokroić w cienkie plasterki, czosnek obrać i posiekać w drobną kosteczkę, tymianek opłukać, osuszyć i osmykać listki. W rondlu podgrzać oliwę lub olej oraz masło i poddusić cebulę z czosnkiem, tymiankiem i listkiem laurowym. Dusić pod przykryciem ok. 15-20 minut, aż cebula zmięknie, **ale nie zbrązowieje**. Po czym zwiększyć temperaturę i szybko zrumienić cebulę, następnie zalać bulionem i gotować zupę na małym ogniu ok. 20 minut. Przyprawić solą, pieprzem. W międzyczasie rozgrzać piekarnik do 220°C (z włączonym termoobiegiem do 200°C). Kromki bagietki skropić olejem lub posmarować cieniutko masłem i posypać startym serem. Zupę wlać do żaroodpornych misek, na wierzchu ułożyć kromki bagietki i wstawić do piekarnika na 5 minut (aż ser się roztopi). Posypać przed podaniem zupę listkami tymianku lub posiekanym szczypiorkiem.

Barszcz ukraiński odświętny na mięsie
5 średnich buraków czerwonych, 20 dag białej kapusty, 2 średnie marchewki, pietruszki, 1 średni seler, 1 duża cebula, 1 por, pół kg wołowiny rosolowej, 40 dag łopatkki wieprzowej, 2 łyżki koncentratu pomidorowego, 4 łyżki oleju, 4 liście laurowe, 5-6 ziaren ziela angielskiego, świeżo zmielony pieprz, 1 łyżeczka cukru pudru, ocet owocowy (jabłkowy, winny) do smaku.

Wymyte mięso włożyć do garnka i zalać dużą ilością dobrze ciepłej wody. Doprowadzić do wrzenia, odszumować i gotować na małym ogniu około 1 godziny. Warzywa: marchew, 1 pietruszkę, połówkę selera wrzucić do wywaru mięsnego i gotować jeszcze pół godziny. Miękkie mięso wyjąć, ostudzić, do wrzącego bulionu dodać liście laurowe, ziele angielskie. Pozostałe warzywa pokroić w kostkę lub słupki i podsmażyć na oleju, dodać koncentrat pomidorowy i razem jeszcze przesmażyć, po czym wlać wywar z mięsa. Obrane cienko buraki pokroić w drobną kostkę lub „słomkę”, kapustę poszatować, dodać te warzywa do zupy i gotować około 25 minut. Przystudzone mięso pokroić w kostkę, dodać do garnka z warzywami i razem wszystkie składniki gotować jeszcze 5-8 minut, po czym doprawić do smaku solą, pieprzem, cukrem lub miodem oraz wg uznania octem lub sokiem z cytryny. Ten wykwintny barszcz można podać jako gorące danie na karnawałowe spotkanie towarzyskie. Może stanowić też potrawę jednogarnkową na obiad z dodatkiem pieczywa razowego.

Rozgrzewająca zupa – flaczki z kurczaka

4 udka kurczaka, 1 pierś kurczaka, 3 marchewki, 1 pietruszka, pół selera, 1 por, 1-2 cebule, 1/4 kostki masła, 2 łyżki mąki, 1 liść laurowy, 5 ziaren ziela angielskiego, sól, pieprz świeżo mielony, 1 łyżeczka utartego na tarce o drobnych oczkach imbiru

(lub sproszkowanego), 2 płaskie łyżki majeranku, 1 łyżka posiekanej natki pietruszki, szczypta gałki muszkatołowej.

Umyte udka zalać 2 l zimnej wody, posolić, dodać listek laurowy i ziele angielskie, zagotować, zdjęć szumowiny, po czym gotować na małym ogniu. Po 20 minutach dodać oczyszczone i obrane warzywa i gotować do miękkości. Miękkie mięso i warzywa wyjąć. Wywar precedzić do innego garnka, warzywa pokroić w paski. Filet z kurczaka pokroić w słupki, cebulę drobno posiekać, pora oczyścić i białą część pokroić w półkrażki, połowę masła roztopić na patelni i zeszklić na nim cebulę i pora, po czym dodać pokrojone mięso z piersi kurczaka i obsmażyć. Wyjęte ostudzone mięso udek kurczaka obrać z kości i pokroić wzdłuż włókien na paski. Pozostałe masło utrzeć z mąką, dodać kilka łyżek gorącego wywaru, rozetrzeć i wlać do zupy. Zagotować, włożyć pokrojone warzywa, mięso, dodać imbir, zamieszać i gotować pod przykryciem 3-5 minut. Przyprawić solą, pieprzem, majerankiem, startą gałką muszkatołową. Zdjąć z ognia, podawać z pszennym pieczywem.

Znakomity krupnik jęczmienny na podrobach

Pół szklanki kaszy jęczmiennej perłowej, 2 marchewki, 1 pietruszka, pół selera, 2 cebule, 4 średnie ziemniaki, 2-4 suszone grzybki, po 20 dag żołądków i serduszek drobiowych, pół szklanki śmietany 12%, 1 łyżka masła, 8 orzechów włoskich, natka pietruszki, sól, pieprz, miód lub cukier do smaku.

Drobiowe podroby oczyścić z tłuszczu, serca i żołądki pokroić w kawałki. Cebule obrać, pokroić w kostkę drobną, podsmażyć na maśle. Do garnka wlać 2 l zimnej wody, posolić, wrzucić rozdrobnione podroby, zagotować. Dodać opłukaną kaszę, podsmażoną cebulę i gotować około 50 minut na małym ogniu pod przykryciem. Obrane warzywa zetrzeć na tarce o dużych oczkach, ziemniaki pokroić w kostkę. Grzybki namoczyć, ugotować, pokroić i wraz z warzywami dodać do gotującego się krupniku. Orzechy sparzyć, obrać ze skórki, posiekać i również wrzucić do zupy. Gotować jeszcze 10 minut. Zabielić zahartowaną uprzednio śmietaną, doprawić do smaku pieprzem, solą, miodem (ewentualnie, jak kto lubi, odrobiną maggi). W wazie albo na talerzach posypać krupnik drobno posiekaną natką pietruszki.

Kapuśniak z włoskiej kapusty

1 średnia główka kapusty włoskiej, 30 dag ziemniaków, 1 duża zielona papryka (może być czerwona lub żółta), 1 szklanka mleka, 2 ząbki czosnku, 1 duża cebula, 3 pomidory lub 1 kopiała łyżka przecieru, 1 łyżka

mąki pszennej, 2 łyżki klarowanego masła lub oleju, 1 łyżka rozartego tymianku, 1 łyżeczka kminku, sól, pieprz, cukier do smaku, 1 łyżka natki pietruszki.

Kapustę dokładnie umyć, poszatkować, cebulę obrać i drobno posiekać, przełożyć do garnka z 2 l wody wymieszanej z mlekiem

i gotować z kminkiem i tymiankiem. Kiedy kapusta zmięknie, dodać obrane ziemniaki, pokrojoną w kostkę paprykę, obrane ze skórki i pokrojone w kostkę pomidory (lub przecier). Czosnek drobniutko posiekać i dodać do zupy i gotować. Mąkę zrumienić na sucho na patelni, dodać tłuszcz, wymie-

szać, rozproszyc wywarem i połączyć z kapuśniakiem. Doprawić solą, cukrem, pieprzem do smaku. Zupę nalaną na talerz posypać posiekaną natką pietruszki, koperkiem wg uznania.

JANINA OLSZOWY

Ogród

STYCZEŃ W OGRODZIE

Choć dni już coraz dłuższe, styczeń w ogrodzie jest jednym z najzimniejszych miesięcy roku. Średnia temperatura waha się od $-4,8^{\circ}\text{C}$ w Polsce północno-wschodniej, do $-0,6^{\circ}\text{C}$ w niektórych miejscowościach nadmorskich. W górach temperatury średnie są niższe. Styczeń wyróżnia się także zazwyczaj dużą sumą opadów. Mimo chłódów i obfitych opadów nasz klimat jest jednak łagodniejszy niż klimat dalekiej północy, dlatego właśnie teraz można zaobserwować przybywające z tamtych rejonów ptaki np. gile, jemioluszki i myszolowy włochate. Dla roślin jest to okres pełnego spoczynku, choć mimo to na wielu drzewach i krzewach liściastych można zobaczyć pąki, z których wiosną rozwiną się liście i kwiaty. Dla miłośników ogrodnictwa to przede wszystkim czas, aby rozpocząć cięcie drzew w sadzie, doglądać zimujące rośliny, przygotować się do następnego sezonu i zaplanować wiosenne nasadzenia. Już niebawem w sklepach ogrodniczych będzie można kupować nasiona.

Styczeń w ogrodzie to czas aby pobielić pnie drzew owocowych

Styczeń uchodzi za najzimniejszy miesiąc naszej zimy. Zatem już na początku miesiąca, jeśli nie wykonaliśmy tego w grudniu, bielimy pnie drzew owocowych. Zadaniem bieleńcy jest utrzymanie drzew w dobrym stanie i zapobieganie uszkodzeniom kory. Występujące zimą bardzo niskie temperatury mogą powodować przemarzanie roślin sadowniczych. Zewnętrznymi objawami uszkodzeń mrozowych są przemarznięcia konarów, pionowe pęknięcia pni i rany zgorzelinowe. Uszkodzenia mrozowe drzew powstają przeważnie po okresowym ociepleniu i rozhartowaniu zewnętrznych tkanek kory i drewna. Sprzyjające warunki do powstawania ran zgorzelinowych występują w styczniu i lutym, gdy w słoneczne dni pnie drzew i grubsze konary silnie nagrzewają się, a nocą, podczas gwałtownego spadku temperatury, pobudzone do życia tkanki przemarzają. Uszkodzenia tkanek wewnętrznych przejawiają się zbrunatnieniem komórek i często możemy je obserwować na przekroju młodych przyrostów jednorocznych, które późno zakończyły wzrost. Powstawaniu takich właśnie uszkodzeń mrozowych na pniach i nasadach konarów drzewek możemy zapobiegać przez bieleńcie drzew owo-

cowych rosnących w naszym ogrodzie. Stan wybielonych pni sprawdzamy regularnie. Jeżeli wapno zostanie zmyte, zabieg bieleńcy powtarzamy.

Jeśli jeszcze nie zabezpieczyliśmy drzew przed zającami, to koniecznie trzeba to zrobić. Osłony pni można wykonać ze słomy, kartonu lub kupić gotową osłonkę w sklepie ogrodniczym.

Zbliża się pora zimowego cięcia krzewów i drzew. Warto już teraz się do tego przygotować i sprawdzić w jakim stanie są nasze narzędzia do cięcia. W pierwszej połowie miesiąca tniemy i przechowujemy w odpowiednich warunkach pędy jednoroczne, przeznaczone na zrazy do szczepienia wiosennego. Pędy te tniemy w pogodne dni, gdy temperatura przekracza $+5^{\circ}\text{C}$. Pędy do szczepienia powinny być dobrze zdrewniałe, zdrowe i wyrosnięte, długości 60 cm i średnicy nie mniejszej niż 5 mm. Przechowujemy je do wiosny w chłodnej piwnicy w temperaturze około 2°C . Najlepiej powiązać je w pęczki, zaetykietować i przesyłać wilgotnym piaskiem lub trocinami.

W cieplejsze dni pod koniec stycznia możemy rozpocząć cięcie krzewów owocowych najbardziej odpornych na mróz. Wczesne rozpoczęcie cięcia jest szczególnie ważne przy dużej ilości roślin sadowniczych na działce. W tym terminie tniemy krzewy agrestu, jagody kamiczackiej, porzeczkę czerwoną i rokitnika. Z cięciem drzew lepiej poczekać do początku lutego. Zawsze warto jednak zaopatrzyć się w masę ogrodniczą, która przyda się do zabezpieczania ran po cięciu. Przycinamy również winorośl pnącą się przy murze. Najlepszy wzrost osiągniemy zostawiając każdego roku tylko po dwa nowe pędy, jeden z prawej, a drugi z lewej strony pędu głównego.

Cały czas ważną jest ochrona roślin przed mrozem i wiatrem. O tej porze roku szczególnie niebezpieczne jest słońce, które ogrzewa rośliny w ciągu dnia, a następnie gwałtowne spadki temperatur w ciągu nocy. Dlatego też pamiętajmy aby regularnie sprawdzać stan osłon, które założyliśmy przed nadejściem zimy. Jeżeli wystąpiły obfite opady śniegu, jego nadmiar otrzepujemy z gałęzi roślin iglastych. W przeciwnym razie, pod wpływem nadmiernego obciążenia, gałęzie mogą się połamać.

Podczas bezśnieżnych zim, w dni kiedy temperatura wzrasta powyżej 0°C , dobrze jest podlać rośliny zimozielone. Rośliny zimozielone cały czas tracą wodę przez swoje liście i igły. Jednocześnie gleba jest zamrożona i roślina nie może pobrać wody przez korzenie. Do tego dochodzi suche mroźne powietrze i szczególnie wysuszające mroźne wiatry. Dlatego, w okresach długich mrozów liście są pozwijane, a krzewy przybierają niezdrowy wygląd, co jest objawem braku wody w glebie. Przy najbliższym ociepleniu należy rośliny obficie podlać.

Zima to czas odpoczynku w ogrodzie. Większość prac ogrodniczych mamy już za sobą i czekamy na nowy sezon wegetacyjny. Na szczęście nawet w tym okresie niektóre krzewy budzą się do życia i zachwycają swoimi kwiatami. Krzewy kwitnące zimą sprawiają, że nasz ogród może być atrakcyjny przez cały rok. Gdy zima w pełni za oknem i kilka miesięcy dzieli nas od kalendarzowej wiosny, pojawiają się kwiaty oczaru pośredniego (*Hamamelis x intermedia*). Krzew ten wymaga stanowiska w miarę możliwości osłoniętego, o wilgotnych, przepuszczalnych glebach i odczynie kwaśnym do obojętnego. Osiąga wysokość do 4 m. Jesienią liście przybierają ciepłe barwy - od żółtej po czerwoną. Te krzewy ozdobne, kwitnące zimą, występują w wielu odmianach o kwiatkach żółtych, pomarańczowo-czerwonych i czerwonych. Krzewy kwitnące zimą - wawrzynek wilczełyko

Oczar pośredni to nie jedyny krzew kwitnący zimą w ogrodzie. Warto wspomnieć również o wawrzyńku wilczełyko - *Daphne mezereum*. Jest to rzadko spotykany krzew kwitnący zimą, którego atrakcyjne kwiaty pojawiają się przed rozwojem liści. Osiąga ok. 1,5 wysokości. Kwitnie na zeszłorocznych pędach na różowofioletowy kolor. Jeśli zima jest łagodna kwitnienie rozpoczyna już w lutym. Niezwykle dekoracyjne kwiaty dodatkowo pachną. Oprócz ciekawych kwiatów wawrzynek wytwarza również efektowne owoce. Jednak należy wiedzieć o tym, że są bardzo trujące. Wawrzynek wilczełyko jest dosyć wymagającą rośliną. Toleruje jedynie gleby żyzne i świeże, o odczynie zasadowym. Najlepiej rośnie w cieniu lub półcieniu. Źle re-

aguje na suszę, przesadzanie i cięcie. Jest jednak odporny na mróz i może być sadzony nawet w regionach o mroźnych zimach. Krzewy kwitnące zimą - zimokwiat wczesny

Innymi krzewami kwitnącymi zimą w naszych ogrodach są zimokwiat wczesny (*Chimonanthus praecox*) oraz leszczy-

nowiec chiński (*Corylopsis sinensis*). Oba krzewy kwitną jeszcze przed rozwojem liści, dodatkowo pięknie pachnąc.

Rośliny ozdobne zimą sprawią, że nasz ogród również w tym okresie nabierze ciepłych barw. Mogą go zdobić czerwone pędy dereni, pięknie powyręcane gałęzie wierzb, zimowe kwiaty ciemierników i oczarów

oraz krzewy iglaste o różnokolorowym zabarwieniu igieł - zielonym, żółtawym i niebieskim.

DOROTA I ROBERT MARKUSIEWICZ
SZKÓŁKA DRZEW I KRZEWÓW
KOLBUSZOWA, UL. ZIELONA 27

Historia

BOŻE NARODZENIE W TRADYCYJ LUDOWEJ

W tradycji polskiej rok kalendarzowy rozpoczyna się z początkiem Adwentu. Wigilia Bożego Narodzenia stanowi podsumowanie przeżyć adwentowych i ma szczególne znaczenie w obrzędowości ludowej. Postaram się przybliżyć zwyczaje i obrzędy wigilijne najbogatsze w duchowe przeżycia, kultywowane niegdyś i obecnie z naszym regionie.

Przebieg dnia wigilijnego jest bardzo ważny, bo, jak mówi starodawne przysłowie, „Jaka Wigilia, taki cały rok”. W dzień Wigilii zachowany jest post ścisły. Powinniśmy być mili, życzliwi i pracowici. Zakazane są w tym dniu spory i kłótnie. Nie wolno niczego nikomu pożyczać, bo przez cały rok tej rzeczy będzie w domu brakowało. Ważne było, żeby pierwszy gość, który zawita do nas był mężczyzną i to najlepiej młodym. Wróżyło to dla domu pomyślność, zaś przyjsie kobiety nieszczęście.

Szczególną uwagę Lasowiaczy przywiązywali do świątecznego wystroju izby. Ozdabiano ją pająkiem, zwanym „światem”, lub gałązkami z drzew iglastych. Pod powalą wieszano obręcz z igliwia zwaną podłazniczką lub bożym drzewkiem. W rogu izby stawiano żywą choinkę, a jeśli były dwie izby, to przy oknie. Choinkę z lasu przynosił ojciec lub najstarszy syn. Ubieraniem choinki zajmowały się dzieci. Zawieszano na niej orzechy zakręcone w złotko lub kolorowy papier, co zapewniało szczęście w miłości i powiększeniu rodziny. Dekorowano też jabłkami, które zapewniały zdrowie i urodę, ozdobami ze słomy, które wróżyły dostatek, własnoręcznie pieczonymi ciasteczkami oraz kolorowymi łańcuchami wykonanymi ze słomy, waty i kręconej bibuły. Czynnością końcową było umocowywanie świeczek, które zapalano podczas wieczerzy wigilijnej.

W obecnych czasach mamy choinki żywe i sztuczne. Ozdobione są pięknymi, kolorowymi bombkami, świecącymi łańcuchami, kokardkami oraz elektrycznymi światełkami.

Przygotowaniami do wieczerzy wigilijnej zajmowały się gospodynie. Od rana krzątały się w kuchni. Najpierw zajmowały się obróbką karpia. Po oskrobaniu ryby, łuski wkładano do portfela, aby przez cały rok przyciągały pieniądze. Inny zwyczaj zapewniał, że łuski włożone do czerwonego woreczka i zawieszane na naszych drzwiach przywołają miłość. Kiedy skończono przygotowanie potraw wigilijnych,

które składały się ze wszystkich płodów pola, sadu, ogrodu, lasu i wody, a było ich dwanaście, przystąpiono do nakrywania i ubierania stołu.

Gospodarz przynosił do izby snop słomy i siano, a wchodząc pozdrowiał słowami: „Niech Będzie Pochwalony...”. Wszyscy odpowiadali: „Na wieki...”. Snop słomy ustawiał w rogu izby, a siano kładł pod stołem nakrytym białym obrusem. Potem wkładano siano pod obrus, co miało zapewnić pomyślność i dostatek. Kładziono też siano na środku stołu, a na nim opłatek i bochen chleba. Jeśli opłatek przykleił się do chleba, wróżyło to urodzaj zboża.

Zawsze zostawiano jedno dodatkowe miejsce przy stole dla wędrowca, a w dzisiejszych czasach zostawia się jedno nakrycie więcej dla niespodziewanego gościa. Na stole kładziono dużą świecę, a obok świecy Pismo Święte otwarte w tym miejscu, z którego czytano później Ewangelię (Łk 2.1-8). Gdy dzieci oznajmiały, że już gwiazdka weszła, ojciec lub starszy syn czytał Pismo Święte, rozpoczynając od słów: „W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie...”

Po przeczytaniu Ewangelii cała rodzina odmawiała pacierz, a ojciec brał opłatki i dzielił się ze swoimi bliskimi składając im serdeczne życzenia. Następnie wszyscy zasiadali przy stole i spożywali przygotowaną kolację. Stary zwyczaj nakazuje skosztować każdej potrawy. W przeciwnym wypadku tego, czego nie spróbujemy, zabraknie w przyszłym roku. Jeszcze do drugiej połowy XX wieku wszyscy domownicy spożywali pokarmy z jednej miski. Wieczerza wigilijna, tak jak dziś, była postna, dawniej odbywała się nawet bez nabiału i ryb. Lasowiaczy rzadko przygotowywali i spożywali na wigilię ryby. Liczba potraw była zwykle parzysta i zależała od zamożności domu.

Najczęściej jadano:

- Białe barszcz z ziemniakami
- Czerwony barszcz z uszkami

- Pierogi z kapustą i grzybami
- Pierogi z jabłkami
- Pierogi ze śliwkami
- Pierogi ruskie
- Kasza tatarszana z grzybami
- Kasza jaglana
- Kasza jęczmienna
- Kapusta krzaczana z grochem, tzw. amorykon
- Pamuła z suszonych śliwek z chlebem
- Fasolę z jarzynami

Po spożyciu wigilii śpiewano kolędy i wróżono. Dziewczęta wyciągały spod obrusa źdźbła siana. Zielone oznaczało, że w zapusty panna przywdzieje wianek ślubny. Zwiędłe źdźbło znaczyło, że na męża musi jeszcze poczekać. Wysznięta i szcerniała mogła mówić o staropanieństwie. Chłopcy rozkładali na ziemi lub podłodze gałązki świerka, wodę w naczyniu i piasek. Zawiazywano im oczy, a oni szli w kierunku położonych rzeczy. Gałązki oznaczały rychły ożenek, piasek niepowodzenie, a woda chrzciny.

Ojciec podchodził do dzieci, ścisnął im głowy i przy każdym dziecku mówił: „Składaj się kapustko składaj, byś twarda była i jedna na obiad starczyła”, targał za włosy i mówił: „Wiąż się groszku, wiąż”, uderzał delikatnie w czoło mówiąc: „Rodzicie się ziemniaki, rodzicie”, a na koniec podnosił dzieciom lekko włosy i mówił: „Pleń się żytko pleń”, „Kić się proso, kić”.

Po skończonej wieczerzy dzieci zabierały łyżki i wiązały siankiem, żeby krowy się nie gziły. Gospodarz brał opłatek i resztki jedzenia ze stołu, a następnie szedł do obory. Tam dzielił się ze zwierzętami i życzył im, żeby się dobrze chowały, a także dużo mleka dawały. Wierzone też, że w noc wigilijną zwierzęta mówią ludzkim głosem.

Po wyjściu od zwierząt sprawdzał obejście i ogród. Obwiązywał drzewa sznurami skręconymi ze słomy wziętej z izby wigilijnej, strasząc je siekierą, że je zetnie jeśli nie będą rodzic.

Dzisiaj po wieczerzy wigilijnej roz-

daje się prezenty. Zwyczaj ten pod chłop-
skie strzechy zagościł na przełomie XIX
i XX wieku. Był to raczej symboliczny gest,
ograniczający się do uszczęśliwiania dzieci
jabłkami, cukierkami, piernikami i innymi
łakociami. W niektórych domach do paster-
ki śpiewano kolędy i pasteraiki.

Po wieczerzy wigilijnej płatano so-
bie różne psoty i figle, np. ściągano bra-
my i odnoszono do innych gospodar-
rzy, zabelano wapnem okna, wciągano
wozy na dachy domów lub obór, zasta-
wiano drzwi, wypuszczano zwierzęta ze
stajni. Czynności te wykonywano zazwy-
czaj po pasterce, kiedy gospodarze spali.
Możemy o Wigilii powiedzieć:

Wigilia to cudowny w roku dzień.

Usiądziemy przy stole,

Podzielimy się oplakiem.

Złożymy sobie życzenia,

Zaśpiewamy kolędę, jak ojcowie nasi.

Dzisiaj dobro idzie światem,

Nasze spory, żale gasi.

Niech nie będzie na świecie chłodu i oschłości,

A więcej ciepła i miłości.

Gdyż dzień ten w miłości poczęty i jest święty.

Spośród wszystkich świąt Boże Naro-
dzenie jest szczególnie w swojej wymowie
i krasie. To Święta pełne wspaniałych tra-
dycji, zwyczajów i patosu.

Zgodnie z kalendarzem liturgicznym
uroczystość Bożego Narodzenia obchodzi-
my 25 grudnia. Jest to dzień po przesileniu
zimowym, wówczas rozpoczyna się wy-
dłużenie dnia. Przysłowie mówi: Na Nowy
Rok, na koński skok. Same obchody Świąt
Bożego Narodzenia, zwane Godami lub
Gwiazdką, mają swe źródło w początkach
chrześcijaństwa. Dawniej, około IV wieku,
obchodzono je 6 stycznia, ale potem prze-
niesiono na 25 grudnia.

Jednym z nieodzownych elemen-
tów Świąt Bożego Narodzenia jest kolę-
da. Z jednej strony oznacza pieśń związaną
z Narodzeniem Pańskim i śpiewaną w ko-
ściele i w domu, a z drugiej wizytę i zwią-
zany z nią dar. Takie wizyty dawniej skła-
dali księża swoim parafianom. Błogosławili
dom i zbierali ofiarę, tzw. kolędę. Po wy-
ściu księdza panienki prześcigały się, żeby
usiąść na jego miejscu. Wierzono, że ta,
której się udało usiąść pierwszej, wkrótce
wyjdzie za mąż. Tradycja wizyt duszpaster-
skich w okresie Bożego Narodzenia prze-
trwała do chwili obecnej.

Najwięcej uciechy sprawiały zawsze
wizyty kolędników, czyli chłopców obno-
szących po wsi gwiazdę i szopkę. Były też
grupy kolędnicze, które przedstawiały Ja-
sełka. Był Herod, Królowie, Pastuszkowie,
Żyd, Diabeł, Śmierć, Żołnierze, Matka Je-
zusa, Józef, Dzieciątko, Aniołowie. Kolę-
dnicy – przebierańcy chodzili po wsiach
zwykle od św. Szczepana do Trzech Króli,

a zdarzało się, że i do 2 lutego (Matki Bo-
skiej Gromnicznej). Nieszczęście na siebie
sprowadzał dom, który odmówił przyjęcia
kolędników, którzy wówczas odwiedzali
się taką przyśpiewką:

Ażeby wam się nie urodziło

Ani żyto, ani pszenica,

Tylko na piecu, dzieci kopica.

Za przyjęcie kolędników dziękowali
tak:

Za kolędę dziękujemy,

zdrowia, szczęścia wieszujemy,

na ten Nowy Rok!

Bądźcie państwo szczęśliwymi

oraz błogosławionymi, na ten Nowy Rok!

W naszym regionie panował zwyczaj,
że kawalerowie w noc z Bożego Narode-
nia na św. Szczepana chodzili do ładnych
panien na tzw. śmiecie. Wchodząc do izby
wnosili dyskretnie słomę oraz sieczkę i je
rozrzucali. Rano chodzili po wsi i spraw-
dzali, czy domostwa zostało należycie po-
sprzątane. Dziewczyna, która nie zdążyła
uprzątnąć izby musiała się odkupić wódką,
żeby nie rozgłaszano po wsi, że jest leniwa.
Przestrzegano zwyczaju mycia się w wo-
dzie w dniu św. Szczepana, do której wy-
rzucono srebrną monetę, co wróżyło zdro-
wie. Wkładano też ziele podróznik za belkę,
które odstraszało choroby.

W dniu św. Szczepana święcono w ko-
ściele owies. Po mszy obrzucano się owsem
na pamiątkę ukamienowania św. Szczepa-
na. W tym dniu wczesnym rankiem chod-
zili po domach kolędnicy. Najczęściej byli to
chłopcy w wieku 8-12 lat, którzy rzucali po
izbie owies lub obrzucali gospodarzy mó-
wiąc:

Daj Wam Boże szczęście na ten Święty Szczepan,

Żeby się Wam rodziła kapusta ze rzepą,

Ziemniaki jak pniaki, żyto jak końskie kopyto.

Pszenica po pas, żeby kąkol w nią nie wlaź.

Proso, żebyście nie chodzili boso

Groch jak chodaki, ogórki jak ciełe,

Żebyście mieli na zapust dobre wesele.

Równie tradycyjnie obchodzono Nowy
Rok. Mieszkańcy uczestniczyli zazwyczaj
w porannej mszy świętej, a potem składa-
li sobie życzenia: „Do siego roku!” albo:
„Od siego do siego, daj nam Boże doczekać
albo takiego albo lepszego”. Inne życzenia
to: „Bóg cię stykaj” – czyli niech Tobą Bóg
kieruje we wszystkich kontaktach z ludźmi.

Panowie i szlachta witali Nowy Rok
wystrzałami z broni. Wiwaty te miały za-
bezpieczyć dom i jego mieszkańców przed
burzami i piorunami.

Tradycją – zarówno szlachecką, jak
i chłopską, była potrawa z grochu. Wierzo-
no, że kto jej nie zje i to z tłustą omastą, ten
nie będzie miał urodzajów.

Zwracano też baczną uwagę na pogo-
dę. Jeśli w ten dzień słońce zaświeciło na
niebie dawało to gwarancję bogatych zbiorów.
Gdy w Nowy Rok jasno, w gumnach
będzie ciasno; gdy Nowy Rok mglisty, jeść
będą zboża glisty. Śnieg w tym dniu zapo-
wiadał dobre rojenie się pszczoł. Wiatr –
obfitość owoców. Dużo gwiazd na niebie
wróżyło, że kury nadzwyczaj dobrze będą
niosły jajka.

W Nowy Rok kolędnicy wędrowali od
chaty do chaty z gwiazdą, turoniem, z szop-
ką, którzy swym śpiewem, życzeniami no-
worocznymi umilali czas domownikom
„Miesiąc styczeń czas do życzeń, a więc ży-
czymy pomyślności, Boga, chleba, dobrych,
miłych gości.”

Dziewczynki siedmio-dziesięcioletnie
chodziły po „scodrockach” i śpiewały:

Scodrocki, kołocki powiadali nam

Śliczna pani, piękna pani

Daj tyz i nom.

Jak nie docie scodrocka, kołocka

Dajcie chleba krom

Zaplaci wom pan Bóg z nieba

I ten święty Jon.

Pan Jezus się narodził, narodził

Po scodrockach tyz chodził, tyz chodził.

A my tyz go witali, witali

Pod kolanka chytali, chytali.

Witajze Panie nas, Panie nas

Po scodrockach chodzić cas, chodzić cas.

Na szczęście, na zdrowie, na ten Nowy Rok!

Aby was nie bolała głowa ani bok.

Żeby wam się rodziła i kopła pszenica i groch

Ziemniaki jak pnioki, kapusta jak przetoki

Żytka jak wszystko, proso żebyście nie chodzili boso.

Owies jak las, żeby konik się pasł.

Abyście mieli w każdym kątku po dzieciątku.

Niech się wam wiedzie w stajni, oborze i na dworze.

Stary rok mija nowy nadchodzi

Niech się wam gospodarze dobrze powodzi.

Za kolędę dziewczynki dostawały
okrągłe bułeczki, tzw. „scodrocki”.

W dniu 6 stycznia obchodzimy świę-
to Objawienia Pańskiego, inaczej Trzech
Króli, na pamiątkę hołdu złożonego Jezu-
sowi przez trzech Mędrców ze Wschodu.
W Trzech Króli w kościele poświęcamy
kadzidló, mirrę i kredę. Kadzidló i mirrą
okadzano dzieci, bydło oraz całe gospodar-
stwo. Kredą na drzwiach wejściowych pi-
sano w dawnych czasach i obecnych inicja-
ły królów ze wschodu. Święto Trzech Króli
kończy okres bożonarodzeniowy.

Janina Sito

1 - J. Łagoda, M. Łagoda-Marciniak, A. Go-
towiec, Święta..., s. 64.

Zdrowie

BADANIE OGÓLNE MOCZU

Badanie moczu - jedno z najprostszych w medycynie - pozwala wykryć nieprawidłowości w pracy nerek i innych narządów. Wskazaniem do badania moczu są choroby nerek, dróg moczowych, powikłania cukrzycy, nadciśnienia czy otyłości.

Badanie ogólne moczu należy do podstawowych, prostych badań ambulatoryjnych. Informuje nie tylko o kondycji nerek, ale też o pracy innych narządów oraz o ogólnym stanie zdrowia. Po 30 roku życia trzeba je wykonywać kontrolnie co roku.

W dniu poprzedzającym badanie nie pij alkoholu, kawy oraz nie jedz pokarmów, które mogą zabarwić mocz - na przykład buraków, jagód, rabarbaru. Nie przyjmuj również witamin. Buraczki oraz witamina B complex mogą zabarwić mocz na czerwono, co spowoduje błędne wrażenie, że zawiera on krew. O czym jeszcze trzeba pamiętać i jak pobrać próbkę krwi?

1. kup w aptece odpowiedni pojemnik (jego koszt to ok. 1 zł). Nie musi być jałowy, jak w przypadku pojemnika na posiew moczu;
2. rano, zaraz po przebudzeniu, umyj ręce i okolice intymne;
3. oddaj do pojemnika środkowy strumień pierwszego, porannego moczu;
4. jak najszybciej dostarcz go do przychodni lub punktu pobrania;
5. do tego czasu trzymaj go w chłodnym miejscu i w szczelnie zamkniętym pojemniku.

O czym świadczą wyniki?

BARWA - powinna być żółta (im mocz bardziej rozrzedzony, tym jaśniejszy). Kolor czerwony świadczy o obecności krwi, a brązowy - o zwiększonej ilości bilirubiny.

PRZEJRZYSTOŚĆ - im większa, tym lepiej. Mętny mocz może oznaczać stan zapalny.

ODCZYN PH - norma wynosi 5-6 pH, a więc lekko kwaśny. Wyższe pH poja-

wia się w stanach zapalnych dróg moczowych oraz u wegetarian. Kwaśny odczyn jest charakterystyczny dla osób jedzących duże ilości mięsa oraz przy odwodnieniu, np. w wyniku gorączki.

CIĘŻAR WŁĄSCIWY - norma to 1,005-1,03 g/ml. Mniej - oznacza mocz rozrzedzony, co zdarza się podczas przyjmowania leków moczopędnych oraz przy uszkodzeniu nerek. Większy ciężar oznacza odwodnienie.

BIAŁKO - nie powinno go w ogóle być w moczu zdrowej osoby. Może natomiast się pojawić podczas gorączki lub po dużym wysiłku fizycznym. Gdy się utrzymuje, stanowi niepokojący sygnał i oznaczać może problemy ze zdrowiem, od infekcji pochwy u kobiet, aż po nowotwór.

GLUKOZA - pojawia się przy cukrzycy, w chorobach wątroby i nerek.

UROBILINOGEN - norma jest poniżej 1 mg/dl. Wyższe wartości mogą wskazywać na uszkodzenie wątroby.

BILIRUBINA - norma sytuuje się poniżej 1,1 mg/dl. Jej przekroczenie obserwuje się u osób ze schorzeniami wątroby (marskością, wirusowym zapaleniem).

CIAŁA KETONOWE - świadczą o cukrzycy, występują też przy zaburzeniach odżywiania. Ich pojawienie się w moczu oznacza, że organizm do wytworzenia energii używa tłuszczów, a nie glukozy. Może tak się zdarzać, np. przy głodówkach lub diecie bogatej w tłuszcze.

NABŁONKI - mogą występować pojedynczo. Większa ilość oznacza zapalenie układu moczowego.

AZOTANY - ich pojawienie się w moczu może oznaczać zakażenie dróg moczowych.

KWRINKI BIAŁE I CZERWONE - w obu

Dr n. med. Jarosław Ragan

przypadkach norma dopuszcza zaledwie niewielkie ich ilości. Więcej leukocytów niż pięć w polu widzenia oznacza stan zapalny dróg moczowych, a erytrocytów powyżej dwóch w polu widzenia - świadczy o chorobie nerek. Jednakże nawet jednorazowo występująca w moczu krew wymaga diagnostyki (występuje bowiem ryzyko raka pęcherza moczowego).

WAŁECZKI - nie powinno ich być wcale, najwyżej pojedyncze, szkliste. Większa liczba może oznaczać choroby nerek.

SKŁADNIKI MINERALNE - jeśli jest ich dużo, informują o kamicy nerkowej. Najczęściej zależą od rodzaju diety.

Czasami potrzebny jest posiew moczu. W celu wykrycia bakterii, która wywołała stan zapalny w drogach moczowych, przeprowadza się tzw. posiew. Po umyciu okolic intymnych środkowy strumień moczu oddajemy do jałowego pojemnika. Oczekiwanie na wynik takiego badania może potrwać nawet tydzień. Wynik badania zawiera informację o tym czy, jakie i w jakiej ilości bakterie wyhodowano. Musi go ocenić lekarz, ponieważ sam fakt, że w moczu znaleziono jakieś bakterie, nie oznacza jeszcze, że to one właśnie są przyczyną choroby, i że podanie antybiotyku jest konieczne.

DR N. MED. JAROSŁAW RAGAN

Wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci**Józefa Niezgody**

Założyciela i członka Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przyrody i Kultury im. J.M. Gosłara, wieloletniego społecznego kustosa i współtwórcy Muzeum Regionalnego w Kolbuszowej

Żonie i rodzinie zmarłego

składają:

Zarząd Regionalnego Towarzystwa Kultury im. J.M. Gosłara

Religia

BRAT NASZEGO BOGA

W minionym roku wybrałem się z ks. Piotrem Stefańskim, proboszczem z Kamionki, do Krakowa. Tam chcieliśmy prosić siostry Albertynki o relikwie św. Brata Alberta, które mój kolega chciał umieścić w kaplicy w Domu Pomocy Społecznej, znajdującym się na terenie jego parafii. Siostry przyjęły nas bardzo serdecznie i wtedy, w trakcie rozmowy, zrodził się pomysł, aby relikwie zagościły także w naszej kolegiacie. Tym bardziej, że zbliżała się 100 rocznica śmierci św. brata Alberta i nadchodzący wtedy, a już obecny, rok 2017 miał być rokiem poświęconym temu świętemu. Napisałem więc prośbę do Matki Generalnej Zgromadzenia Sióstr Albertynek Posługujących Ubogim, siostry Krzysztofy - Marii Babraj, w którym zawarłem m.in. takie słowa: *„Parafia rzymskokatolicka pod wezwaniem Wszystkich Świętych w Kolbuszowej w Diecezji rzeszowskiej, zwraca się z prośbą o przekazanie jej relikwii pierwszego stopnia Świętego Br. Alberta Chmielowskiego. Kolegiata Kolbuszowska jest kościołem centralnym i otwartym przez cały dzień, co daje możliwość ludziom, także z okolicznych parafii, do prywatnej modlitwy. Szczególnie w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu, jako kościół stacyjny, stała się miejscem gdzie pielgrzymi i parafianie codziennie mogą zyskiwać odpusty. Relikwie Świętych, ich przykład życia pomaga nam wielbić Boga Ojca i Syna i Ducha Świętego...”*

Wiemy, że św. Brat Albert był wielkim propagatorem Bożego Miłosierdzia w działaniu, poprzez swą pracę z osobami społecznie wykluczonymi, biednymi i opuszczonymi. Dlatego też, w Roku Świętym Miłosierdzia, obecność jego relikwii w Naszym Kościele nabierała dla nas wszystkich ogromnego znaczenia. Dodatkowo była to postać związana z pontyfikatem Jana Pawła II. Kiedy miałem naście lat, wraz z rodziną udaliśmy się do Krakowa na sztukę teatralną „Brat Naszego Boga” - napisaną przez Jana Pawła II. Z tej niełatwej sztuki widać wielki zachwyt Karola Wojtyły nad osobą św. Adama Chmielowskiego, znanego w całej Polsce jako Brat Albert. Nie przypadkowo po wielu latach papież napisał *„Święci żyją świętymi i pragną świętości”* - te słowa św. Jana Pawła II ukazują tajemniczą więź i przyciąganie, jakie istnieje między osobami, które usiłują żyć dla Chrystusa, te słowa zdradzają tajemnicę serca Papieża Polaka, w którym głęboko zakorzeniło się pragnienie świętości, czyli miłostnego zjednoczenia z Chrystusem. Życ Miłością i dawać miłość. Duchowość Ojca Święte-

go była głęboko osadzona na dziedzictwie świętości Kościoła. Beatyfikowanych i kanonizowanych uważał on za prawdziwych bohaterów historii. Wyniósł na ołtarze setki osób. Niektórzy czynili mu z tego zarzut, mówiąc, że w ten sposób dewaluuje pojęcie świętości. W działaniu Ojca Świętego była jednak głęboka mądrość. Działał jak autentyczny pedagog, który pragnie oddziaływać na uczniów nie tylko słowami, ale poprzez przykłady. Słowa uczą, ale przykłady pociągają, wyrabiają pragnienie naśladowania. Doskonałym tego potwierdzeniem jest ukazanie przez Papieża światu św. Adama Chmielowskiego poprzez sztukę teatralną i poprzez wyniesienie na ołtarze.

Wiele lat temu, po zakończeniu wojny, w 1946 roku, kardynał Adam Sapieha rozpoczął proces informacyjny sługi Bożego Alberta Chmielowskiego, trwający do 1950 roku. W trakcie procesu, 31 maja 1949 r., ponownie ekshumowano szczątki Brata Alberta i złożono je w kościele Ojców Karmelitów Bosych. Dnia 15 września 1967 r. kardynał Karol Wojtyła rozpoczął proces apostolski, a w styczniu 1977 r. papież Paweł VI wydał dekret o heroicznosci cnót przyszłego świętego. W dniu 22 czerwca 1983 r., podczas mszy św. na krakowskich Błoniach, papież św. Jan Paweł II ogłosił Brata Alberta Chmielowskiego błogosławionym, a następnie, 12 listopada 1989 r., podczas kanonizacji w Rzymie - świętym. Jego doczesne szczątki znajdują się obecnie pod ołtarzem w Sanktuarium Ecce Homo św. Brata Alberta na Prądniku Czerwonym w Krakowie.

Nazywano go „Najpiękniejszym człowiekiem pokolenia”, „Szarym bratem”, „Polskim Biedaczną z Asyżu”, „Bratem wszystkich ludzi”; Karol Wojtyła w swej sztuce nazwał go **„Bratem naszego Boga”**, a potem, jako papież Jan Paweł II, podczas kanonizacji, **„Patronem naszego trudnego przelomu”**.

On sam mówił *„Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który dla wszystkich leży na stole, z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny.”*

„Każdego biedaka, co pode drzwi przyjdzie, trzeba przyjąć na dłużej czy na krócej i dać, co można, choćby przez to trochę biedować albo reszcie obroku ująć.”

„Królu niebios cierniem ukoronowany, ubiczowany, w purpurę odziany, Królu znieważony, opluwany, bądź królem i panem naszym tu i na wieki. Amen”

Kim był? – Żołnierzem powstańcem. Inwalidą. Malarzem. Mnichem, czy za-

Ks. Lucjan Szumierz

konnikiem franciszkańskim. Żebrakiem. Cudotwórcą. Człowiekiem z Bogiem zbratanym. Wielkim Polakiem. Był wiernym naśladowcą św. Franciszka z Asyżu, czerpał z duchowej doktryny św. Jana od Krzyża i św. Wincentego a Paulo, ale swojej drodze nadał specyficzne, indywidualne piętno. Jeszcze za życia Brata Alberta wielu, patrząc na jego życie - ubogie, pokorne, pełne całkowitego oddania się służbie najbiedniejszym, mówiło, że to „człowiek święty”. Wielu jednak, zwłaszcza z grona współczesnych artystów malarzy, mawiało, że „oszałał”. Zapytał raz Brata Alberta jego przyjaciel, malarz Skotnicki: *„Wiem, że Brat szukał szczęścia w wojaczce, w walce o Polskę. Wiem, że Brat szukał ukojenia w nauce, sztuce. Czy nareszcie dzisiaj, w tym habicie, Brat odnalazł to, czego pragnął?”*. Za całą odpowiedź dostrzegł serdeczny uśmiech i usłyszał słowa: *„Mam schroniska i stowarzyszenia mych braci w Krakowie, Tarnowie, we Lwowie, w Zakopanem. Rozdałem w tym roku 20 tysięcy bochenków chleba, 12 tysięcy porcji kaszy, daję nocami dach nad głową setkom tych, którzy go nie mają. Niech ci, bracie, to służy za odpowiedź!”*

W homilii kanonizacyjnej Jan Paweł II, ukazując istotę posłannictwa nowego Świętego, dał najwłaściwszą odpowiedź, kim był Brat Albert. Oto jego słowa: *„W niestrudzonej heroicznym posłudze na rzecz najbardziej upośledzonych i wydziedziczonych znalazł ostateczną drogę. Znalazł Chrystusa. Przyjął Jego jarzmo i brzemień. Nie był tylko miłośnikiem. Stał się jednym z tych, którym służył. Ich bratem. Szary brat”*.

Ten obrońca godności ubogich w niełatwych czasach zaborów, również dziś przypomina całej naszej Ojczyźnie o potrzebie miłosierdzia w relacjach społecznych. Ewangelia czytana w dzień jego odpustu ukazuje nam prawdę, że nie wystarczy być wyjątkowym młodzieńcem, dziewczyną, mamą i czy ojcem, trzeba chcieć być świętym, trzeba chcieć być naśladowcą Boga, naśladowcą w miłości do końca.

Pewnie niewielu z nas mogło by powiedzieć za młodzieńcem z ewangelii „wszystkiego tego przestrzegalem od swojej młodości” - nie niszczyłem swojego zdrowia przez używki, nałogi, uzależnienia, umiałem zapanować nad pożądlivością oczu, pragnień i uczynków, nie oszukiwałem, nie kradłem, nie marnowałem stworzonych mi szans do rozwoju, zawsze miałem w wielkim szacunku najbliższych.

„Jednego ci brakuje - sprzedaj wszystko co masz i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie.” Słowa Chrystusa odzieraają nas ze wszystkich masek.

Bądź wolny, bądź Bogaty w miłość, dobroć, szlachetność, zrób wszystko by nie mieć podzielonego serca, twoje serce niech będzie zjednoczone z Bogiem, miej pełną ufność w Bogu.

Zdaj się na Boga, nie na ludzkie rachuby, przewidywania, strategie, ale zaufaj Bogu do końca, pozwól przemienić się Bożej Miłości. A BĘDZIESZ SZCZĘŚLIWY i BŁOGOSŁAWIONY!, jak św. Brat Albert!

Modlitwy Brata Alberta:

„Chciałbym i proszę Miłosierdzia Cierpiącego za moje grzechy, abym dla wywdzięczenia się Panu mógł także cierpieć wszystko co by Jego lasce dać mi się podobało. Daj. Daj. Tak mi Panie Jezu pomóż. Pomóż siłę do kochania tylko Ciebie i wszystkich ludzi dla Ciebie. Daj, żebym był do Ciebie podobny.”

„Oddaję Panu Jezusowi moją duszę, rozum, serce i wszystko co mam. Ofiaruję się na wszystkie wątpliwości, oschłości wewnętrzne, udręczenia i męki duchowne, na wszystkie upokorzenia i wzgardy, na wszystkie bóle ciała i choroby, a za

to nic nie chcę ani teraz, ani po śmierci, ponieważ tak czynię z miłości dla samego Pana Jezusa.”

Dane biograficzne

Adam Chmielowski, późniejszy Brat Albert, urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomi koło Krakowa jako pierworodny syn Wojciecha Chmielowskiego i Józefy z Borzysławskich. Miał troje rodzeństwa.

25 sierpnia 1853 r. umiera mu ojciec, a w 6 lat później, 28 sierpnia 1859 r. matka. W roku 1855 Adam uczęszcza do szkoły kadetów w Petersburgu, a następnie w Warszawie do gimnazjum im. Pankiewicza. W latach 1861-1863 studiuje w Instytucie Rolniczo-Leśnym w Puławach, gdzie zastaje go wybuch powstania styczniowego. Jako ochotnik przyłącza się do powstania i w bitwie pod Mełchowem, 30 września 1863 r., zostaje ranny, skutkiem czego następuje amputacja lewej nogi poniżej kolana. Odtąd nosi protezę.

Po nieudanym powstaniu, w latach 1869-1874, studiuje w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium i oddaje się twórczości malarskiej. 24 września 1880 r. wstępuje do zakonu OO. Jezuitów w Starej Wsi, by uświęcić się i, jak pisze, „święte rzeczy malować”. Wkrótce jednak opuszcza nowicjat i wiąże się z tercjarstwem III Zakonu św. Franciszka z Asyżu. Apostołuje na Podolu.

W Krakowie styka się ze skrajną nędzą fizyczną i moralną i rozpoznaje swoje powołanie: oddanie się na służbę najbiedniejszym i opuszczonym nędzarzom. Dostrzega w nich cierpiące i znieważone oblicze Chrystusa Ecce Homo, któremu pragnie służyć. Staje się jednym z nędzarzy. „Co im dam, jeśli nie siebie?” - pisze.

Za zgodą biskupa Albina Dunajewskiego, późniejszego kardynała, 25 sierpnia 1887 r., w kaplicy Loretańskiej w kościele Ojców Kapucynów w Krakowie, przywdziewa szary zgrzebny habit III Zakonu św. Franciszka i przyjmuje nowe imię: Brat Albert. Staje się ojcem, opiekunem i bratem najbiedniejszych. Dla nich zakłada przytuliska.

W dniu 25 sierpnia 1888 r., na ręce biskupa Dunajewskiego, składa śluby zakonne, dając początek Zgromadzeniu Braci Albertynów, a w trzy lata później, 15 stycznia 1891 r., zakłada Zgromadzenie Sióstr Albertynek. Obydwa Zgromadzenia służą najbiedniejszym.

Umiera 25 grudnia, w samo Boże Narodzenie, w przytulisku dla bezdomnych w Krakowie przy ul. Krakowskiej 43, w opinii świętości.

PO CO JEST DREWNO – CZYLI MNIEJ LUB BARDZIEJ OCZYWISTE ZASTOSOWANIA SUROWCA DRZEWNEGO

Zastanawialiście się kiedyś nad tym, do czego tak właściwie wykorzystujemy drewno? Po co corocznie pozyskujemy surowiec drzewny? Co dalej dzieje się z drewnem, które przewozi się do tartaków? Po co, co roku sadzimy nowe drzewa, skoro w przyrodzie ich nie brakuje? Wszystkie te działania są pokierowane nie tylko dbałością o otaczającą przyrodę, ale również o naszą własną wygodę. Drewno spotykamy w codziennym życiu na każdym kroku, mimo, że nie zawsze zdajemy sobie z tego sprawę. Jeśli w tym momencie rozejrzemy się wokół siebie, zapewne spostrzeżemy wiele elementów wykonanych z drewna lub powstałych w skutek jego przerobu. Szafa, biurko, ołówki, czy trzymana przez nas gazeta są przecież wytworzone z drewna.

Szacuje się, że istnieje około 30 tysięcy zastosowań drewna. Dla niektórych jest to tylko surowiec, ale dla wielu z nas drewno jest materiałem do realizowania swoich pasji. Jedną z nich jest modelarstwo. Za pomocą drewnianych elementów, kleju, oraz nieograniczonej ilości cierpliwości i poświęconego czasu, powstają miniaturowe dzieła, makiety drewnianych domów, odbiegające od oryginału jedynie wielkością. Tak powstają również

modele samolotów, statków czy samochodów, chętnie sklepane przez nasze pociechy, lub niekiedy przez nas samych.

To tylko jedna z możliwości wykorzystania drewna. Więcej zastosowań poznamy w kolejnych odsłonach. Przed nami rok z najbardziej „przyjaznym” surowcem, jakim jest drewno.

Kinga Mazur

Sport

PUCHAR DLA „SOKOŁA”

Tradycyjnie 1 stycznia o godz. 12.00 rozegrany został Noworoczny Mecz Piłki Nożnej o Puchar Burmistrza Kolbuszowej pomiędzy drużynami MUKS „Sokół” Kolbuszowa Dolna a KKS „Kolbuszowianka”.

Walka pomiędzy dwoma kolbuszowskimi drużynami była bardzo wyrównana i zacięta. Już w 3 minucie pierwszą bramkę w 2017 roku dla „Kolbuszowianki” strzelił Tomasz Warzocha. Po dwóch 30 minutowych połowach mecz zakończył się remisem 4:4, a ostatecznie o zwycięstwie „Sokoła” zdecydowały rzuty karne. Decydującą bramkę strzelił Grzegorz Romaniuk.

Puchar kapitanowi zwycięskiej drużynie wręczył Jan Zuba Burmistrz Kolbuszowej natomiast statuetka dla strzelca I bramki w 2017 roku ufundowana przez Zbigniewa Chmielowca Posła na Sejm RP wręczyła Grażyna Hałat sołtys Kolbuszowej Dolnej.

Mecz który już na stałe wpisał się w kalendarz imprez sportowych był również okazją do złożenia noworocznych życzeń.

ANDRZEJ SELWA

Kapitan zwycięskiej drużyny Piotr Karkut odbiera puchar z rąk Jana Zuby Burmistrza Kolbuszowej

TURNIEJ SZACHOWY O MISTRZOSTWO KOLBUSZOWEJ

UKS „Spartakus” Kolbuszowa Górna, Towarzystwo Szachowe „Skoczek” Sędziszów Małopolski, Fundacja na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu w Kolbuszowej oraz Gmina Kolbuszowa zorganizowały w dniu 17 grudnia 2016 roku (sobota) Turniej Szachowy o Mistrzostwo Kolbuszowej. Mistrzostwa odbyły się w budynku Fundacji na Rzecz Kultury i Sportu w Kolbuszowej (stadion). Celem Turnieju było wyłonienie najlepszych szachistów, integracja pokoleń i środowisk oraz upowszechnianie szachów wśród dzieci, młodzieży i dorosłych.

Turniej rozegrany został systemem szwajcarskim na dystansie 7 rund, tempem 15 minut dla zawodnika na rozegranie partii. Zawody rozegrano w trzech kategoriach wiekowych, w których łącznie wystartowało 85 szachistów:

- Grupa A Senior (rocznik 1999 i starsi),
- Grupa B Junior Starszy (2000 – 2005),
- Grupa C Junior Młodszy (rocznik 2006 i młodszy).

Zwycięzcy z poszczególnych grup otrzymali puchary, dyplomy oraz nagrody rzeczowe. Sędzią głównym turnieju był Krzysztof Skiba, a sędzią rundowym Robert Stefański.

W Grupie A zwyciężyli:

1. Ryszard KASPEREK z MKSz Gryf Dębica
2. Tomasz WILK z TG Sokół Mielec
3. Bogdan CZERNICKI z TKKF Drogowice Kraków

W Grupie B zwyciężyli:

1. Trybowska Barbara z UKS Orlik Rudnik n/Sanem
2. Stefański Adam z TSz Skoczek Sędziszów Małopolski

3. Socha Kamil z TSz Skoczek Sędziszów Małopolski

W Grupie C zwyciężyli:

1. Buba Piotr z UKS SP1 Leżajsk
2. Gienza Julia z IMUKSz Debiut Ostrowiec Świętokrzyski
3. Toniak Adrian z UKS Orlik Rudnik n/Sanem

Najlepszymi szachistami z Gminy Kolbuszowa zostali:

- Grupa A – Mroczek Jacek z TSz Skoczek Sędziszów Małopolski
- Grupa B – Nowak Mateusz z UKS Spartakus Kolbuszowa Górna
- Grupa C – Drożdż Tomasz z UKS Spartakus Kolbuszowa Górna

Serdeczne podziękowania należą się fundatorom nagród, którymi byli: Gmina Kolbuszowa, firma ZET-BUD z Kolbuszowej oraz firma AUTO COMPLEX z Kolbuszowej Górnjej.

To wymagające wysiłku intelektualnego rozgrywki

Ferie z Kulturą ²⁰¹⁷

Miejski Dom Kultury w Kolbuszowej
serdecznie zaprasza na artystyczne zajęcia feryjne
dla dzieci i młodzieży od 6 do 16 lat
od poniedziałku do piątku od 10.00-13.00
Zajęcia w MDK Kolbuszowa, filii w Kolbuszowej Górnej
i świetlicach w Kłapówce, Świerczowie i Domatkowie

- 16 I** - Zajęcia integracyjno - organizacyjne dla każdego!
Śpiewamy karnawałowe hity i tworzymy maski balowe!
- 17 I** - Tańcz, śpiewaj i graj! Zajęcia taneczno - wokalne - perkusyjne.
- 18 I** - Taneczny show - tańce z różnych stron świata!
- 19 I** - Graj, śpiewaj i maluj - karaoke i kartki walentynkowe.
- 20 I** - Ruch to zdrowie - zabawy ruchowe
- 23 I** - Gotuj - zajęcia kulinarne pt. „Pysznie i zdrowo” prowadzi Janina Olszowy
- 24 I** - Odkryj w sobie talent - Feryjne karaoke oraz bębnekowe rytmy!
Świetlica w Domatkowie - Wielki Finał rozgrywek w tenisa
stołowego i bilarda!
- 25 I** - Spotkanie z Lasem - wycieczka do Nadleśnictwa Kolbuszowa w
Świerczowie, ognisko, kulig wraz z **NIESPODZIANKĄ!**

W dniu 26 stycznia od godz. 15.00
ZAKOŃCZENIE FERII Z KULTURĄ!

Dyskoteka, konkursy i zabawy, rozdanie nagród!

Przez cały okres ferii z wyjątkiem 26 stycznia w każdej placówce
zajęcia z zakresu plastyki i fotografii, tańca, muzyki, teatru,
kulinarni, projekcje filmowe, wyjścia na basen,
gry w bilarda, tenisa stołowego, piłkarzyki, rozgrywki szachowe,
zajęcia instrumentalne, zabawy sportowe, wycieczki terenowe!

Informacje i zapisy

w MDK w Kolbuszowej 17 2271-563 filii w Kolbuszowej Górnej 17 2272-032
i świetlicach w Kłapówce 17 7441 140, Domatkowie 17 7445 205
i Świerczowie 17 2272 843

www.mdkkolbuszowa.pl e-mail: mdk@kolbuszowa.pl

WSTĘP WOLNY!

APEL

Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej, wraz z Regionalnym Towarzystwem Kultury im. J.M.Goslara, zwraca się z gorącą prośbą o udostępnienie fotografii, dokumentów źródłowych, zapisków, pocztówek i innych materiałów z dalszej i bliższej przeszłości, dotyczących historii Kolbuszowej i jej mieszkańców.

Od marca 2017 r. przynieszone przez Państwa pamiątki będą digitalizowane w czytelni biblioteki, a oryginały, wraz z wersją elektroniczną, będą zwracane właścicielom. Kopie te (za zgodą darczyńcy) będą służyły do tworzenia wystaw multimedialnych i tymczasowych, których ekspozycje ukażą historię naszego miasta. Zasilą też zbiory Oddziału Edukacji Kulturalnej i Regionalnej MiPBP w Kolbuszowej.

Równie ważne dla organizatorów są wspomnienia rodowitych Kolbuszowian jak i osób, które tutaj tylko czasowo mieszkały. Prosimy o kontakt osoby, które chciałyby się podzielić swoimi wspomnieniami i przeżyciami, a my zobowiązujemy się do ich spisania.

**Wspólnymi siłami uratujmy od zapomnienia pamięć
o historii naszej Małej Ojczyzny.**

Ferie w bibliotece 2017

Serdecznie zapraszamy

dzieci na zajęcia organizowane w bibliotece w czasie ferii zimowych od poniedziałku do piątku od godz. 11.00 do godz. 13.00

WSZYSTKO CO LUBISZ W JEDNYM MIEJSCU

16 stycznia - poniedziałek
Zeby mogło się zdarzyć, trzeba marzyć - wstępniak

17 stycznia - wtorek
Wznies się naprawdę wysoko - pocztówki z samolotu

18 stycznia - środa
Na wstecznym biegu - urok odwrotności

19 stycznia - czwartek
Dwa to zawsze lepiej niż jeden - w poszukiwaniu pary

20 stycznia - piątek
Tyle powodów do wdzięczności - Babciu, Dziadziu dziękuję

DLA TYCH, KTÓRZY SIĘ NIE PODDAJĄ

23 stycznia - poniedziałek
Nauka akurat modna - rzeczy na czasie

24 stycznia - wtorek
Od śmiechu do uśmiechu - zwierzaki na zdrowie

25 stycznia - środa
O co tu chodzi? - północne szczęście

26 stycznia - czwartek
Zdolni zawsze potrzebni - droga do gwiazd

27 stycznia - piątek
Coś zupełnie innego - zakończenie ferii w bibliotece

Oddział dla Dzieci i Młodzieży MiPBP w Kolbuszowej

TRWAJĄ PRACE W DAWNYM MUZEUM REGIONALNYM (SYNAGODZE) ZDJĘCIA Z 18 STYCZNIA 2017 R.

Centrum Handlowe ORZECH
Grupa Polskich Sklepów PASSA
ul.11 Listopada 3, 36-100 Kolbuszowa

Do Państwa dyspozycji:

DOLNA KONDYGNACJA: Neopunkt - AGD, RTV, Skutery, Komputery, Cyfrowy Polsat, „Kora” – Pościel, Ręczniki, Usługi Foto.
Krawiectwo – Szycie na miarę, przeróbki, dodatki krawieckie.

PARTER: Art. Spożywcze, Stoisko monopolowe, Chemia Gospodarcza, Kantor Wymiany Walut, Bankomat, Apteka, Kawa z ekspresu, Hot –Dogi.

I PIĘTRO: Biżuteria, Centrum Chińskie.

II PIĘTRO: Centrum Medyczne PROMEDICA, Kompleksowe usługi z zakresu medycyny i stomatologii, Lekarze Specjaliści, Stomatologia, Medycyna Pracy, Rehabilitacja, Laboratorium, USG, Leczenie bezpłatne – Umowa z NFZ, Ubezpieczenia Generali.

ZAPRASZAMY